Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 328

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 62

30 septembrie 2019

Cuprins

IV *Informări*

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2019/C 328/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V *Anunțuri*

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2019/C 328/02 Cauza C-411/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 27 mai 2019 — WWF Italia o.n.l.u.s. și alții/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS) 2

2019/C 328/03 Cauza C-415/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 28 mai 2019 — Blumar SpA/Agenzia delle Entrate 3

2019/C 328/04 Cauza C-416/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 28 mai 2019 — Roberto Abate SpA/Agenzia delle Entrate. 4

RO

2019/C 328/05 Cauza C-417/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 28 mai 2019 — Commerciale Gicap SpA/Agenzia delle Entrate 4

2019/C 328/06 Cauza C-419/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 29 mai 2019 — Irideos SpA/Poste Italiane SpA 5

2019/C 328/07 Cauza C-431/19 P: Recurs introdus la 5 iunie 2019 de Inpost Paczkomaty sp. z o.o. împotriva Hotărârii Tribunalului din 19 martie 2019 în cauzele conexate T-282/16 și T-283/16, Inpost Paczkomaty și Inpost/Comisia și alții. 6

2019/C 328/08 Cauza C-432/19 P: Recurs introdus la 5 iunie 2019 de Inpost S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 19 martie 2019 în cauzele conexate T-282/16 și T-283/16, Inpost Paczkomaty și Inpost/Comisia și alții 7

2019/C 328/09 Cauza C-434/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 5 iunie 2019 — Poste Italiane SpA/Riscossione Sicilia SpA agente riscossione per la provincia di Palermo e delle altre provincie siciliane 8

2019/C 328/10 Cauza C-435/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 5 iunie 2019 — Agenzia delle entrate — Riscossione/Poste Italiane SpA 9

2019/C 328/11 Cauza C-438/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 11 iunie 2019 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Frontline Digital GmbH 10

2019/C 328/12 Cauza C-443/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Spania) la 7 iunie 2019 — Vodafone España S.A.U./Diputación Foral de Guipúzcoa 11

2019/C 328/13 Cauza C-448/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spania) la 12 iunie 2019 — WT/Subdelegación del Gobierno en Guadalajara 12

2019/C 328/14 Cauza C-452/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spania) la 12 iunie 2019 — YV/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A. 13

2019/C 328/15 Cauza C-455/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spania) la 12 iunie 2019 — BX/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A. 14

2019/C 328/16 Cauza C-469/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 19 iunie 2019 — All in One Star Ltd 15

2019/C 328/17 Cauza C-477/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Wien (Austria) la 21 iunie 2019 — IE/Magistrat der Stadt Wien 15

2019/C 328/18 Cauza C-482/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spania) la 24 iunie 2019 — JF și KG/Bankia S.A. 17

2019/C 328/19 Cauza C-492/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 26 iunie 2019 — OK 18

2019/C 328/20 Cauza C-493/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 26 iunie 2019 — PL 19

2019/C 328/21 Cauza C-494/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 26 iunie 2019 — QM 20

2019/C 328/22 Cauza C-502/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 1 iulie 2019 — Procedură penală privind pe Oriol Junqueras Vies 21

2019/C 328/23 Cauza C-509/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht München (Germania) la 4 iulie 2019 — BMW Bayerische Motorenwerke AG/Hauptzollamt München 22

2019/C 328/24 Cauza C-516/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 9 iulie 2019 — NMI Technologietransfer GmbH/EuroNorm GmbH 22

2019/C 328/25 Cauza C-520/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Krajský soud v Ostravě (Republica Cehă) la 9 iulie 2019 — ARMOSTAV MÍSTEK s.r.o. v. Odvolací finanční ředitelství 23

2019/C 328/26 Cauza C-526/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 9 iulie 2019 — Entoma SAS/Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation 24

2019/C 328/27 Cauza C-528/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 10 iulie 2019 — F-AG/Finanzamt Y 25

2019/C 328/28 Cauza C-530/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 11 iulie 2019 — NM, în calitate de administrator judiciar în procedura privind patrimoniul NIKI Luftfahrt GmbH/ON 25

2019/C 328/29 Cauza C-535/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Senāts) (Letonia) la 12 iulie 2019 — A/Latvijas Republikas Veselības ministrija 26

2019/C 328/30 Cauza C-539/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht München I (Germania) la 15 iulie 2019 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Telefonica Germany GmbH & Co.OHG 27

2019/C 328/31 Cauza C-543/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 16 iulie 2019 — Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG/Hauptzollamt Hamburg 28

2019/C 328/32 Cauza C-556/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 22 iulie 2019 — Société ECO TLC/Ministre de la transition écologique et solidaire 28

2019/C 328/33 Cauza C-562/19 P: Recurs introdus la 2 iulie 2019 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua extinsă) din 16 mai 2019 în cauzele conexate T-836/16 și T-624/17, Republica Polonă/Comisia Europeană 29

2019/C 328/34 Cauza C-570/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court (Irlanda) la 26 iulie 2019 — Irish Ferries Ltd/National Transport Authority 30

2019/C 328/35 Cauza C-578/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (Regatul Unit) la 30 iulie 2019 — X/Kuoni Travel Ltd. 32

2019/C 328/36 Cauza C-579/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (United Kingdom) (Regatul Unit) la 30 iulie 2019 — R (împreună cu Asociația furnizorilor independenți de carne și o altă parte)/The Food Standards Agency 33

2019/C 328/37 Cauza C-615/19 P: Recurs introdus la 16 august 2019 de John Dalli împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 6 iunie 2019 în cauza T-399/17, Dalli/Comisia 34

Tribunalul

2019/C 328/38 Cauza T-406/15: Hotărârea Tribunalului din 2 iulie 2019 — Mahmoudian/Consiliul („Răspundere extracontractuală — Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Republicii Islamice Iran — Înghețarea fondurilor — Restricții privind admisia pe teritoriul statelor membre — Repararea prejudiciului pretins suferit ca urmare a înscrierii și a menținerii numelui reclamantului pe lista persoanelor și entităților cărora li se aplică măsuri restrictive — Prejudiciu material — Prejudiciu moral") 36

2019/C 328/39 Cauza T-522/15: Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2019 — CCPL și alții/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața ambalajelor alimentare pentru vânzarea cu amănuntul — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 101 TFUE — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Valoarea vânzărilor — Plafon al amenzii — Proporționalitate — Egalitate de tratament — Capacitate contributivă") 37

2019/C 328/40 Cauza T-8/16: Hotărârea Tribunalului din 12 iulie 2019 — Toshiba Samsung Storage Technology și Toshiba Samsung Storage Technology Korea/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața unităților de disc optic — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Acorduri coluzive privind cereri de ofertă organizate de doi fabricanți de computere — Încălcarea normelor esențiale de procedură și a dreptului la apărare — Competența Comisiei — Sfera geografică a încălcării — Încălcare unică și continuă — Principiul bunei administrări — Orientările din 2006 privind calcularea amenzilor") 38

2019/C 328/41 Cauza T-244/16 și T-285/17: Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2019 — Yanukovych/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețare a fondurilor — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Menținerea numelui reclamantului pe listă — Obligația Consiliului să verifice că decizia unei autorități a unui stat terț a fost luată cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă") 38

2019/C 328/42 Cauza T-805/16: Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2019 — IPPT PAN/Comisia și REA („Clauză compromisorie — Al șaselea și al șaptelea program-cadru pentru acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și de demonstrare — Decizie de recuperare prin compensare a unor creanțe ale Uniunii cu titlu de executare a unor contracte — Protecție jurisdicțională efectivă — Dreptul de a sesiza Mediatorul — Regulamentul financiar — Caracterul cert al unei creanțe — Încredere legitimă — Principiul nediscriminării — Principiul bunei administrări — Abuzul de putere — Răspundere contractuală — Raport de audit — Costuri eligibile") 39

2019/C 328/43 Cauza T-894/16: Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2019 — Air France/Comisia („Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Măsurile puse în aplicare de Franța în favoarea aeroportului din Marsilia Provence și a companiilor aeriene care utilizează aeroportul — Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă — Subvenții pentru investiții — Diferențierea taxelor de aeroport aplicabile zborurilor interne și zborurilor internaționale — Taxe de aeroport reduse pentru încurajarea zborurilor cu plecare de la noul terminal Marsilia Provence 2 — Lipsa afectării individuale — Neafectarea substanțială a poziției concurențiale — Inadmisibilitate") . 40

2019/C 328/44 Cauza T-291/17: Hotărârea Tribunalului din 12 iulie 2019 — Transdev și alții/Comisia („Ajutoare de stat — Schemă de ajutor pusă în aplicare de Franța între 1994 și 2008 — Subvenții pentru investiții acordate de regiunea Île de France — Decizie prin care schema de ajutor este declarată compatibilă cu piața internă — Noțiunile de «ajutor existent» și de «ajutor nou»— Articolul 107 TFUE — Articolul 108 TFUE — Articolul 1 litera (b) punctele (i) și (v) din Regulamentul (UE) 2015/1589 — Termen de prescripție — Articolul 17 din Regulamentul 2015/1589 — Obligația de motivare”). 41

2019/C 328/45 Cauza T-292/17: Hotărârea Tribunalului din 12 iulie 2019 — Région Île-de-France/Comisia („Ajutoare de stat — Schemă de ajutor pusă în aplicare de Franța între 1994 și 2008 — Subvenții pentru investiții acordate de regiunea Île-de-France — Decizie prin care schema de ajutor este declarată compatibilă cu piața internă — Avantaj — Caracter selectiv — Articolul 107 alineatul (1) TFUE — Obligația de motivare — Noțiunea de «ajutor existent» și de «ajutor nou»— Articolul 108 TFUE — Articolul 1 litera (b) punctele (i) și (v) din Regulamentul (UE) 2015/1589”). . 42

2019/C 328/46 Cauza T-309/17: Hotărârea Tribunalului din 12 iulie 2019 — Optile/Comisia („Ajutoare de stat — Schemă de ajutor pusă în aplicare de Franța între 1994 și 2008 — Subvenții pentru investiții acordate de regiunea Île-de-France — Decizie prin care schema de ajutor este declarată compatibilă cu piața internă — Noțiunile de «ajutor existent» și de «ajutor nou»— Articolul 107 TFUE — Articolul 108 TFUE — Articolul 1 litera (b) punctele (i) și (v) din Regulamentul (UE) 2015/1589 — Termen de prescripție — Articolul 17 din Regulamentul 2015/1589”) 43

2019/C 328/47 Cauza T-330/17: Hotărârea Tribunalului din 12 iulie 2019 — Ceobus și alții/Comisia („Ajutoare de stat — Schemă de ajutor pusă în aplicare de Franța între 1994 și 2008 — Subvenții pentru investiții acordate de regiunea Île-de-France — Decizie prin care schema de ajutor este declarată compatibilă cu piața internă — Noțiunea de «ajutor existent» și de «ajutor nou»— Articolul 107 TFUE — Articolul 108 TFUE — Articolul 1 litera (b) punctele (i) și (v) din Regulamentul (UE) 2015/1589 — Termen de prescripție — Articolul 17 din Regulamentul 2015/1589”) 43

2019/C 328/48 Cauza T-331/17: Hotărârea Tribunalului din 12 iulie 2019 — Steifer/CESE („Funcție publică — Funcționari — Pensii — Drepturi de pensie dobândite anterior intrării în serviciul Uniunii — Transfer în sistemul Uniunii — Spor de vechime — Rambursarea cuantumului drepturilor de pensie neluate în considerare în sistemul de calcul al contribuțiilor la sistemul statutar de pensii al Uniunii — Lipsa unor fapte noi și substanțiale — Lipsa unei erori scuzabile — Răspundere — Inadmisibilitate”) 44

2019/C 328/49 Cauza T-738/17: Hotărârea Tribunalului din 12 iulie 2019 — STIF-IDF/Comisia („Ajutoare de stat — Schemă de ajutor pusă în aplicare în mod nelegal de Franța între 1994 și 2008 — Subvenții pentru investiții acordate de STIF-IDF — Decizie prin care schema de ajutor este declarată compatibilă cu piața internă — Avantaj — Compensarea costurilor inerente executării unor obligații de serviciu public — Articolul 107 alineatul (1) TFUE — Obligația de motivare”) 45

2019/C 328/50 Cauza T-53/18: Hotărârea Tribunalului din 9 iulie 2019 — Germania/Comisia („Apropierea legislațiilor — Regulamentul (UE) nr. 305/2011 — Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 — Produse pentru construcții — Standardele armonizate EN 13341:2005 + A1:2011 și EN 12285-2:2005 — Obligația de motivare”) 46

2019/C 328/51 Cauza T-95/18: Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2019 — Gollnisch/Parlamentul („Norme privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European — Indemnizație de asistență parlamentară — Recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat — Reclamație — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Eroare de fapt”). 46

2019/C 328/52 Cauza T-274/18: Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2019 — Klymenko/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețare a fondurilor — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Menținerea numelui reclamantului pe listă — Obligația Consiliului să verifice că decizia unei autorități a unui stat terț a fost luată cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă”) 47

2019/C 328/53 Cauza T-285/18: Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2019 — Pshonka/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețare a fondurilor — Lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Menținerea numelui reclamantului pe listă — Obligația Consiliului să verifice că decizia unei autorități a unui stat terț a fost luată cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă") 48

2019/C 328/54 Cauza T-289/18: Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2019 — Pshonka/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețare a fondurilor — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Menținerea numelui reclamantului pe listă — Obligația Consiliului să verifice că decizia unei autorități a unui stat terț a fost luată cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă") 49

2019/C 328/55 Cauza T-349/18: Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2019 — Hauzenberger/EUIPO (TurboPerformance) („Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene figurative TurboPerformance — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001") . . . 50

2019/C 328/56 Cauza T-397/18: Hotărârea Tribunalului din 9 iulie 2019 — Hugo's Hotel/EUIPO — H'ugo's (HUGO'S BURGER Bar) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative HUGO'S BURGER Bar — Marca Uniunii Europene verbală anterioară H'ugo's — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001") 50

2019/C 328/57 Cauza T-482/18: Hotărârea Tribunalului din 9 iulie 2019 — XF/Comisia („Funcție publică — Funcționari — Remunerație — Indemnizație de instalare — Schimbare temporară a locului de repartizare — Schimbare a reședinței") 51

2019/C 328/58 Cauza T-480/16: Ordonanța Tribunalului din 8 iulie 2019 — Lidl Stiftung/EUIPO — Amedei (For you) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative For you — Decizie de respingere a cererii de înregistrare pentru motive absolute de refuz — Dispariția interesului de a exercita acțiunea — Nepronunțare asupra fondului") 52

2019/C 328/59 Cauza T-158/18: Ordonanța Tribunalului din 9 iulie 2019 — Scaloni și Figini/Comisia („Acțiune în despăgubire — Rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții — Directiva 2014/59/UE și Regulamentul (UE) nr. 806/2014 — Ajutoare de stat — Nerespectarea cerințelor de formă — Articolul 76 litera (d) din Regulamentul de procedură — Inadmisibilitate vădită") 52

2019/C 328/60 Cauza T-544/18: Ordonanța Tribunalului din 5 iulie 2019 — ArcelorMittal Bremen/Comisia („Mediu — Directiva 2003/87/CE — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Regulamentul (UE) nr. 389/2013 — Norme tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii — Notificare a unei modificări a tabelului național de alocare privind Germania pentru perioada cuprinsă între anii 2013 și 2020 — Cerere de modificare a tabelului național de alocare înregistrat în Registrul de tranzacții al Uniunii Europene — Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Instrucțiune dată în cursul procesului de către Comisie administratorului central — Dispariția obiectului litigiului — Nepronunțare asupra fondului") 53

2019/C 328/61 Cauza T-660/18: Ordonanța Tribunalului din 9 iulie 2019 — VodafoneZiggo Group/Comisia („Acțiune în anulare — Comunicații electronice — Articolul 7 din Directiva 2002/21/CE — Furnizare cu ridicata de acces fix — Putere semnificativă comună pe piață — Obligații de reglementare specifice impuse operatorilor — Proiect de măsuri pus la dispoziție de autoritatea națională de reglementare — Observații ale Comisiei — Nedeschiderea celei de a doua etape a procedurii — Act care nu este supus căilor de atac — Articolul 130 din Regulamentul de procedură — Inadmisibilitate") 54

2019/C 328/62 Cauza T-662/18: Ordonanța Tribunalului din 4 iulie 2019 — romwell/EUIPO (twistpac) („Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene verbale twistpac — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 — Obligație de diligență — Articolul 95 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001 — Acțiune vădit nefondată") 55

2019/C 328/63 Cauza T-674/18: Ordonanța Tribunalului din 11 iulie 2019 — Vattenfall Europe Nuclear Energy/Comisia („Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — A 16-a lege de modificare a Legii privind energia nucleară (Atomgesetz) — Punerea în aplicare a unei hotărâri a Bundesverfassungsgericht (Curtea Constituțională Federală, Germania) — Societăți care exploatează centrale nucleare — Încetarea exploatării — Compensație financiară pentru cantități de electricitate neproduse — Scrisoare a Comisiei — Lipsa necesității de notificare formală în temeiul articolului 108 alineatul (3) TFUE — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate") 55

2019/C 328/64 Cauza T-687/18: Ordonanța Tribunalului din 10 iulie 2019 — Pilatus Bank/BCE („Acțiune în anulare — Politică economică și monetară — Supraveghere prudențială a instituțiilor de credit — Măsuri de suspendare luate de autoritatea națională de supraveghere — Numirea unei persoane de contact — Comunicare limitată cu BCE — Vicii de procedură — Acte intermediare sau pregătitoare — Dreptul la apărare — Inadmisibilitate") 56

2019/C 328/65 Cauza T-176/19 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 15 iulie 2019 — 3V Sigma/ECHA („Măsuri provizorii — REACH — Substanța uvasorb HEB — Procedură de evaluare — Decizie a Camerei de recurs a ECHA — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa urgenței") 57

2019/C 328/66 Cauza T-280/19 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 12 iulie 2019 — Highgate Capital Management/Comisia („Măsuri provizorii — Ajutoare de stat — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa necesității de a adopta măsurile provizorii solicitate — Necompetență — Inadmisibilitate") 58

2019/C 328/67 Cauza T-355/19 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 12 iulie 2019 — CE/Comitetul Regiunilor („Procedură de măsuri provizorii — Funcție publică — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa urgenței") 58

2019/C 328/68 Cauza T-367/19 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 15 iulie 2019 — Camerin/Comisia („Procedură de măsuri provizorii — Funcție publică — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa urgenței") 59

2019/C 328/69 Cauza T-480/19: Acțiune introdusă la 8 iulie 2019 — Landesbank Baden-Württemberg/SRB 59

2019/C 328/70 Cauza T-510/19: Acțiune introdusă la 17 iulie 2019 — Puma/EUIPO — Gemma Group (Reprezentarea unui animal în salt) 61

2019/C 328/71 Cauza T-517/19: Acțiune introdusă la 19 iulie 2019 — DO/Comisia 62

2019/C 328/72 Cauza T-525/19: Acțiune introdusă la 25 iulie 2019 — Intering și alții/Comisia 64

2019/C 328/73 Cauza T-537/19: Acțiune introdusă la 30 iulie 2019 — DK/GSA 65

2019/C 328/74 Cauza T-538/19: Acțiune introdusă la 30 iulie 2019 — Casino, Guichard-Perrachon/Comisia 66

2019/C 328/75 Cauza T-539/19: Acțiune introdusă la 30 iulie 2019 — Les Mousquetaires și ITM Entreprises/Comisia 67

2019/C 328/76 Cauza T-552/19: Acțiune introdusă la 7 august 2019 — Malacalza Investimenti/BCE 68

2019/C 328/77 Cauza T-555/19: Acțiune introdusă la 9 august 2019 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI) 70

2019/C 328/78 Cauza T-556/19: Acțiune introdusă la 9 august 2019 — Republica Cipru/EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI) . 71

2019/C 328/79 Cauza T-557/19: Acțiune introdusă la 9 august 2019 — Seven/EUIPO — Seven7 Investment (7Seven) 72

2019/C 328/80 Cauza T-559/19: Acțiune introdusă la 12 august 2019 — Julius Sämann/EUIPO — Maharishi Vedic University (Reprezentarea unui copac) 72

2019/C 328/81 Cauza T-561/19: Acțiune introdusă la 13 august 2019 — Lípidos Santiga/Comisia 73

2019/C 328/82 Cauza T-570/19: Acțiune introdusă la 16 august 2019 — Muratbey Gida/EUIPO (Forma unei brânze împletite) . . . 74

2019/C 328/83 Cauza T-571/19: Acțiune introdusă la 16 august 2019 — Muratbey Gida/EUIPO (Forma unei brânze împletite) . . . 75

2019/C 328/84 Cauza T-572/19: Acțiune introdusă la 16 august 2019 — Muratbey Gida/EUIPO (Forma unei brânze împletite) . . . 75

2019/C 328/85 Cauza T-577/19: Acțiune introdusă la 19 august 2019 — Leinfelder Uhren München/EUIPO — Schafft (Leinfelder) 76

2019/C 328/86 Cauza T-305/17: Ordonanța Tribunalului din 3 iulie 2019 — Red Bull/EUIPO (Reprezentarea unui paralelogram compus din două părți de culori diferite) 77

2019/C 328/87 Cauza T-227/18: Ordonanța Tribunalului din 11 iulie 2019 — Microsemi Europe și Microsemi/Comisia 77

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

(2019/C 328/01)

Ultima publicație

JO C 319, 23.9.2019

Publicații anterioare

JO C 312, 16.9.2019

JO C 305, 9.9.2019

JO C 295, 2.9.2019

JO C 288, 26.8.2019

JO C 280, 19.8.2019

JO C 270, 12.8.2019

Aceste texte sunt disponibile pe

EUR-Lex: https://eur-lex.europa.eu

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 27 mai 2019 — WWF Italia o.n.l.u.s. și alții/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

(Cauza C-411/19)

(2019/C 328/02)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamanți: WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s., Forum Ambientalista, FC și alții

Pârâte: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Întrebările preliminare

1) Articolul 6 din Directiva 1992/43/CEE ([1]), coroborat cu Directiva 2009/47/CE ([2]) în măsura în care este aplicabilă în speță, se opune unei reglementări interne primare și reglementării secundare corespunzătoare, astfel cum sunt prezentate mai sus, care permit organului de „ultimă instanță" care este competent să adopte decizia privind compatibilitatea cu normele de mediu a unui proiect preliminar de lucrări în cazul unui dezacord motivat al Ministro dell'ambiente e della tutela del territorio e del mare [ministrul mediului și protecției teritoriului și a mării] să aprobe și, prin urmare, să accepte continuarea procedurii, invocând existența unui interes public major, deși organul de stat competent în materie de protecție a mediului a constatat imposibilitatea de a elabora eventuale prevederi și măsuri de atenuare pentru proiectul alternativ aflat în etapa de aprobare, pentru care fusese deja dat un aviz negativ privind evaluarea efectelor asupra mediului?

2) Directivele menționate mai sus se opun unei soluții precum cea adoptată, potrivit căreia, în scopul aprobării unui proiect preliminar de lucrări care face obiectul procedurii de evaluare a efectelor asupra mediului, „interesul public major" amintit este considerat prevalent în raport cu cel de mediu, în cazul în care este întemeiat exclusiv pe o eficiență economică mai mare a lucrărilor, pe conformitatea lor inclusiv cu protecția peisagistică, istorică, culturală și socio-economică și pe necesitatea de a finaliza o rețea rutieră transeuropeană, în speță TEN-[T], definită „globală" conform Regulamentului (UE) nr. 1315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 ([3]), chiar în prezența unei soluții alternative existente și deja aprobate din punctul de vedere al mediului?

3) O soluție precum cea adoptată, potrivit căreia se consideră posibil să se facă trimitere la etapa proiectului definitiv pentru cercetări și studii suplimentare cu privire la importanța din punctul de vedere al mediului a traseului de drum neaprobat în etapa evaluării efectelor asupra mediului — printre care și evaluarea efectelor asupra sitului — în loc să ceară părții care formulează propunerea efectuarea unor cercetări și studii suplimentare în vederea atenuării impactului economic și peisagistic pe traseul alternativ care, dimpotrivă, fusese deja aprobat din punctul de vedere al mediului, este compatibilă cu reglementările comunitare amintite anterior?

4) În aceste împrejurări și în cazul unui răspuns afirmativ în ceea ce privește compatibilitatea [cu dreptul Uniunii] la prima, la a doua și la a treia întrebare, directivele menționate mai sus se opun unei soluții precum cea adoptată, potrivit căreia nu se consideră obligatoriu în sens negativ avizul de incompatibilitate din punctul de vedere al mediului dat de organul competent în cadrul procedurii de aprobare a unui proiect preliminar de lucrări, făcând trimitere la etapa proiectului definitiv pentru efectuarea unor evaluări mai aprofundate ale efectelor care decurg asupra elementelor peisagistice și de mediu ale teritoriului, în ceea ce privește în mod specific evaluarea efectelor asupra sitului și prevederea, în consecință, a unor măsuri adecvate compensatorii și de atenuare a efectelor?

5) Directivele menționate mai sus se opun unei soluții precum cea adoptată, în care părții care formulează propunerea de intervenție îi revine, în etapa de întocmire a proiectului definitiv de lucrări, sarcina de a transpune prevederile, observațiile și recomandările cu caracter peisagistic și de mediu prevăzute în cadrul conferinței serviciilor, desfășurată cu referire la proiectul preliminar, deși în legătură cu acesta organul competent în materie de protecție a mediului a constatat imposibilitatea de a elabora eventuale prevederi și măsuri de atenuare pentru proiectul alternativ aflat în etapa de aprobare?

6) Directivele menționate mai sus se opun unei soluții precum cea adoptată, în care părții care formulează propunerea îi revine de asemenea sarcina de a realiza studiul de impact asupra mediului al lucrărilor, inclusiv așa-numita „evaluare cu mare atenție", care trebuie întocmit în deplină conformitate cu cerințele legale în vigoare, pe baza căruia să se efectueze evaluarea efectelor în discuție?

7) Directivele menționate mai sus se opun unei soluții precum cea adoptată, în care a fost indicat un teren (Regiunea Lazio), altul decât cel abilitat în mod obișnuit (Commissione VIA-VAS del MATTM [Comisia de evaluare a efectelor asupra mediului și de evaluare strategică de mediu din cadrul Ministerului Mediului și Protecției Teritoriului și a Mării]), pentru a verifica studiul de impact asupra mediului anexat la proiectul definitiv de lucrări, inclusiv în scopul de a identifica eventualele măsuri suplimentare de atenuare și compensatorii necesare pentru protejarea și conservarea elementelor de mediu și peisagistice ale teritoriul în cauză, lăsând Commissione VIA-VAS del MATTM [Comisia de evaluare a efectelor asupra mediului și de evaluare strategică de mediu din cadrul Ministerului Mediului și Protecției Teritoriului și a Mării], în conformitate cu articolul 185 alineatele 4 și 5 din Decretul legislativ nr. 163/06, doar sarcina de a-și da *a posteriori* avizul cu privire la conformitatea proiectului definitiv de lucrări rutiere în discuție cu cerințele peisagistice și de mediu, după efectuarea verificării menționate mai sus?

---

(1) Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO 1992, L 206, p. 7, Ediție specială 15/vol. 2, p. 109).
(2) Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO 2010, L 20, p. 7).
(3) Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind orientările Uniunii pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport și de abrogare a Deciziei nr. 661/2010/UE (JO 2013, L 348, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 28 mai 2019 — Blumar SpA/Agenzia delle Entrate

(Cauza C-415/19)

(2019/C 328/03)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurentă: Blumar SpA

Intimată: Agenzia delle Entrate

Întrebarea preliminară

Având în vedere articolul 108 [alineatul] (3) TFUE, astfel cum a fost interpretat de jurisprudența denumită Deggendorf, Decizia C(2008) 380 a Comisiei Europene și principiul comunitar al proporționalității, alineatul 1223 al articolului unic din Legea nr. 296 din 27 decembrie 2006 (în prezent, articolul 16 bis alineatul 11 din Legea nr. 11 din 4 februarie 2005) și Decretul Președintelui Consiliului de Miniștri din 23 mai 2007 sunt compatibile cu ordinea juridică a Uniunii?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 28 mai 2019 — Roberto Abate SpA/Agenzia delle Entrate

(Cauza C-416/19)

(2019/C 328/04)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurentă: Roberto Abate SpA

Intimată: Agenzia delle Entrate

Întrebarea preliminară

Având în vedere articolul 108 [alineatul] (3) TFUE, astfel cum a fost interpretat de jurisprudența denumită Deggendorf, Decizia C(2008) 380 a Comisiei Europene și principiul comunitar al proporționalității, alineatul 1223 al articolului unic din Legea nr. 296 din 27 decembrie 2006 (în prezent, articolul 16 bis alineatul 11 din Legea nr. 11 din 4 februarie 2005) și Decretul Președintelui Consiliului de Miniștri din 23 mai 2007 sunt compatibile cu ordinea juridică a Uniunii?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 28 mai 2019 — Commerciale Gicap SpA/Agenzia delle Entrate

(Cauza C-417/19)

(2019/C 328/05)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurentă: Commerciale Gicap SpA

Intimată: Agenzia delle Entrate

Întrebarea preliminară

Având în vedere articolul 108 [alineatul] (3) TFUE, astfel cum a fost interpretat de jurisprudența denumită Deggendorf, Decizia C(2008) 380 a Comisiei Europene și principiul comunitar al proporționalității, alineatul 1223 al articolului unic din Legea nr. 296 din 27 decembrie 2006 (în prezent, articolul 16 bis alineatul 11 din Legea nr. 11 din 4 februarie 2005) și Decretul Președintelui Consiliului de Miniștri din 23 mai 2007 sunt compatibile cu ordinea juridică a Uniunii?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 29 mai 2019 — Irideos SpA/Poste Italiane SpA

(Cauza C-419/19)

(2019/C 328/06)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Irideos SpA

Pârâtă: Poste Italiane SpA

Întrebările preliminare

1) Având în vedere caracteristicile menționate anterior, societatea Poste Italiane S.p.A. trebuie să fie calificată „organism de drept public" în sensul articolului 3 alineatul 1 litera d) din Decretul legislativ nr. 50 din 2016 și al directivelor relevante ale Uniunii (2014/23/UE ([1]), 2014/24/UE ([2]) și 2014/25/UE ([3]))?

2) Societatea menționată este ținută să organizeze proceduri de achiziții publice numai pentru atribuirea contractelor care au legătură directă cu activitatea pe care o desfășoară în sectoarele speciale, prevăzute de Directiva 2014/25/UE, în calitate de entitate contractantă, în privința căreia aceeași natură de organism de drept public ar trebui considerată absorbită în normele din partea II din Codul achizițiilor publice, dispunând în schimb de autonomie contractuală deplină și fiind supusă exclusiv normelor de drept privat pentru activitățile contractuale care nu privesc în sens strict sectoarele respective, ținând seama de principiile enunțate în considerentul (21) al Directivei 2014/23/UE și la articolul 16 din aceasta (Curtea de Casație, Secțiile Unite, nr. 4899 din 2018, citată anterior și pentru ultima parte, Consiliul de Stat, Plen, nr. 16 din 2011, citată anterior)?

3) În schimb, pentru contractele care trebuie considerate fără legătură cu materia specifică sectoarelor speciale, aceeași societate, atunci când îndeplinește cerințele referitoare la organismele de drept public, rămâne supusă dispozițiilor Directivei generale 2014/24/UE (și, prin urmare, normelor privind achizițiile publice), chiar și în cazul în care desfășoară activități cu caracter comercial și în regim de concurență, în condițiile în care a evoluat în raport cu momentul în care a fost înființată, astfel cum rezultă din Hotărârea din 10 aprilie 2008, Ing. Aigner (C-393/06, EU:C:2008:213), Directiva 2014/24/UE excluzând o interpretare diferită pentru contractele încheiate de autoritățile contractante? Considerentul (21) al Directivei 2014/23/UE și articolul 16 din aceasta, pe de altă parte, impun doar o prezumție pentru a exclude natura de organism de drept public pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea în condiții normale de piață, întrucât, în orice caz, este clară, în baza coroborării dispozițiilor menționate, referirea cu prioritate la momentul înființării organismului, atunci când acesta din urmă este destinat să răspundă „nevoilor de interes general" (în speță, existente și încă prezente)?

4) Indiferent de situație, în unități în care se desfășoară atât activități inerente serviciului special, cât și activități fără legătură cu acesta, noțiunea de „caracter instrumental" — în ceea ce privește serviciul de interes public special — trebuie interpretată într-un mod nerestrictiv (astfel cum s-a pronunțat până în prezent jurisprudența națională, în conformitate cu hotărârea nr. 16 din 2011 a Plenului Consiliului de Stat), în condițiile în care unei asemenea interpretări i se opun principiile enunțate de

considerentul (16), precum și de articolele 6 și 13 din Directiva 2014/25/UE, care, pentru identificarea normelor aplicabile, face referire la noțiunea de „destinație" a uneia dintre activitățile reglementate de Codul achizițiilor publice? Prin urmare, trebuie să se clarifice dacă toate activitățile utile acestui sector din punct de vedere funcțional pot fi „destinate" — conform intențiilor autorității contractante (prin urmare, inclusiv contracte de întreținere obișnuită și extraordinară, curățenie, mobilier, precum și servicii de pază și de custodie a birourilor sau alte forme de utilizare a acestora din urmă, dacă sunt înțelese ca servicii pentru clienți) — sectorului special de referință, chiar și prin metodele obligatorii atenuate, proprii sectoarelor excluse, fiind efectiv privatizate numai activitățile „*străine*", pe care entitatea publică sau privată le poate exercita liber în domenii complet diferite, conform unei reglementări care ține exclusiv de codul civil și de competența instanțelor de drept comun (serviciul bancar prestat de Poste Italiane, de exemplu, pentru ceea ce ne interesează aici, face cu siguranță parte din acest tip de activități, însă nu s-ar putea spune același lucru în ceea ce privește furnizarea și utilizarea instrumentelor de comunicare electronică, dacă sunt puse în slujba întregului domeniu de activitate al grupului, deși sunt necesare în mod special tocmai pentru activitatea bancară). Cu toate acestea, pare util să se sublinieze „*dezechilibrul*", produs de interpretarea restrictivă din prezent, întrucât introduce în gestionarea sectoarelor similare sau învecinate reguli complet diferite pentru atribuirea de lucrări sau de servicii: pe de o parte, garanțiile detaliate impuse de Codul [achizițiilor publice] de identificare a celuilalt contractant, pe de altă parte, autonomia contractuală deplină a întreprinzătorului, liber să procedeze la negocieri în funcție exclusiv de interesele sale economice, fără niciuna dintre garanțiile de transparență impuse pentru sectoarele speciale și pentru cele excluse.

5) În sfârșit, lansarea unei proceduri de achiziții — cu formele de publicitate prevăzute la nivel național și comunitar — în conformitate cu Codul achizițiilor publice poate fi relevantă pentru identificarea domeniului căruia îi este destinat contractul sau pentru legătura acestuia din urmă cu sectorul special de referință, în conformitate cu noțiunea mai largă de „*caracter instrumental*", menționată în întrebarea anterioară nr. [4)]?, sau — în subsidiar, excepția de necompetență a instanței de contencios administrativ ridicată de aceeași entitate care a lansat această procedură de licitație sau de entitățile care au participat cu succes la respectiva procedură poate fi considerată un abuz de drept în sensul articolului 54 din Carta [drepturilor fundamentale a Uniunii Europene], fiind un comportament care — deși nu poate afecta prin el însuși repartizarea competenței (a se vedea, de asemenea, în acest sens, Plenul Consiliului de Stat., nr. 16 din 2011, citată anterior) — are relevanță cel puțin în ceea ce privește despăgubirile și cheltuielile de judecată aferente procedurii, întrucât încalcă așteptările legitime ale participanților la cererea de ofertă respectivă, în cazul în care nu sunt adjudecatari sau nu formulează acțiune în justiție?

---

(1) Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO 2014, L 94, p. 1).
(2) Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO 2014, L 94, p. 65).
(3) Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO 2014, L 94, p. 243).

Recurs introdus la 5 iunie 2019 de Inpost Paczkomaty sp. z o.o. împotriva Hotărârii Tribunalului din 19 martie 2019 în cauzele conexate T-282/16 și T-283/16, Inpost Paczkomaty și Inpost/Comisia și alții

(Cauza C-431/19 P)

(2019/C 328/07)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (reprezentant: D. Doktór, avocat)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Republica Polonă

Concluziile recurentei

— anularea hotărârii Tribunalului;

— anularea deciziei în litigiu;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și procedurii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv: încălcarea articolului 106 alineatul (2) din tratat — s-a considerat în mod eronat că erau îndeplinite cerințele din secțiunea 2.6 punctul 19 din Cadrul Uniunii Europene [pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public], încălcarea normelor tratatului în materie de achiziții publice (nediscriminarea, transparența și egalitatea de tratament) și interpretarea eronată a articolului 7 alineatul (2) din Directiva 97/67/CE (Directiva privind serviciile poștale). Metodele aplicate de statele membre pentru a finanța prestarea de servicii universale trebuie să fie în conformitate atât cu principiile nediscriminării, transparenței și egalității de tratament care decurg din dispozițiile Tratatului FUE referitoare la libertățile aferente pieței interne (care presupun alegerea prestatorului serviciului poștal universal în mod competitiv), cât și cu articolul 106 alineatul (2) TFUE, ceea ce nu s-a întâmplat în speță.

Al doilea motiv: încălcarea articolului 106 alineatul (2) din tratat — s-a considerat în mod eronat că erau îndeplinite cerințele din secțiunea 2.2 punctul 14 și din secțiunea 2.10 punctul 60 din Cadrul Uniunii Europene [pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public]. Deși obligația de prestare a serviciilor publice încredințată Poczta Polska îndeplinește cerințele definite în Directiva privind serviciile poștale, nu este exclusă necesitatea unei consultări publice sau recurgerea la alte metode adecvate care permite să se țină seama de interesele utilizatorilor și ale prestatorilor de servicii, pentru a dovedi că necesitățile în materia serviciului universal au fost luate în considerare în mod corespunzător.

Al treilea motiv: încălcarea articolului 106 alineatul (2) din tratat — s-a considerat în mod eronat că erau îndeplinite cerințele din secțiunea 2.9 punctul 52 din Cadrul Uniunii Europene [pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public], și încălcarea articolului 7 alineatele (1), (3) și (5) din Directiva 97/67/CE. Tribunalul a considerat în mod eronat că fondul de compensare îndeplinește cerința nediscriminării în raport cu rata uniformă a contribuției, care se ridică la maximum 2 % din veniturile percepute de prestatorii de servicii universale sau de servicii echivalente, care au obligația să contribuie, astfel încât această rată se aplică în mod uniform ansamblului operatorilor de pe piață, ceea ce are un caracter discriminatoriu din moment ce situația prestatorilor de servicii universale nu este aceeași cu cea a prestatorilor de servicii echivalente. În plus, Tribunalul a considerat în mod eronat că fondul de compensare îndeplinește cerința proporționalității.

În timpul consultării publice pentru modificarea legii, condițiile privind fondul de compensare erau fundamental diferite de cele care au ajuns să fie incluse în lege — Legea privind serviciile poștale — ceea ce înseamnă că nu se poate considera că respectivele condiții privind fondul au fost supuse consultării publice.

Condițiile de finanțare a serviciului universal nu iau în considerare cerința de a verifica dacă costul net suportat reprezintă o sarcină financiară injustă pentru operatorul căruia i s-a încredințat prestarea serviciului universal. Asocierea automată dintre finanțarea serviciului și apariția unei pierderi contabile pentru serviciile universale nu poate fi interpretată ca o îndeplinire a cerințelor din Directiva privind serviciile poștale.
Al patrulea motiv: încălcarea articolului 7 alineatul (1) din Directiva privind serviciile poștale, prin acceptarea finanțării costului serviciului universal printr-un anumit număr de drepturi exclusive și speciale acordate în favoarea Poczta Polska. În conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Directiva privind serviciile poștale, statele membre nu acordă și nu mențin în vigoare drepturi exclusive sau speciale pentru crearea sau furnizarea de servicii poștale. Or, drepturile exclusive și speciale acordate în favoarea Poczta Polska, contrar constatărilor Tribunalului, în mod evident nu încadrează în lista de excepții din Directiva privind serviciile poștale.

Recurs introdus la 5 iunie 2019 de Inpost S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 19 martie 2019 în cauzele conexate T-282/16 și T-283/16, Inpost Paczkomaty și Inpost/Comisia și alții

(Cauza C-432/19 P)

(2019/C 328/08)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Inpost S.A. (reprezentant: W. Knopkiewicz, avocat)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Republica Polonă

Concluziile recurentei

— anularea hotărârii Tribunalului;

— anularea deciziei în litigiu;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și procedurii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv: încălcarea articolului 106 alineatul (2) din tratat — s-a considerat în mod eronat că erau îndeplinite cerințele din secțiunea 2.6 punctul 19 din Cadrul Uniunii Europene [pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public], încălcarea normelor tratatului în materie de achiziții publice (nediscriminarea, transparența și egalitatea de tratament) și interpretarea eronată a articolului 7 alineatul (2) din Directiva 97/67/CE (Directiva privind serviciile poștale).

Metodele aplicate de statele membre pentru a finanța prestarea de servicii universale trebuie să fie în conformitate atât cu principiile nediscriminării, transparenței și egalității de tratament care decurg din dispozițiile Tratatului FUE referitoare la libertățile aferente pieței interne (care presupun alegerea prestatorului serviciului poștal universal în mod competitiv), cât și cu articolul 106 alineatul (2) TFUE, ceea ce nu s-a întâmplat în speță.

Al doilea motiv: încălcarea articolului 106 alineatul (2) din tratat — s-a considerat în mod eronat că erau îndeplinite cerințele din secțiunea 2.2 punctul 14 și din secțiunea 2.10 punctul 60 din Cadrul Uniunii Europene [pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public]. Deși obligația de prestare a serviciilor publice încredințată Poczta Polska îndeplinește cerințele definite în Directiva privind serviciile poștale, nu este exclusă necesitatea unei consultări publice sau recurgerea la alte metode adecvate care permite să se țină seama de interesele utilizatorilor și ale prestatorilor de servicii, pentru a dovedi că necesitățile în materia serviciului universal au fost luate în considerare în mod corespunzător.

Al treilea motiv: încălcarea articolului 106 alineatul (2) din tratat — s-a considerat în mod eronat că erau îndeplinite cerințele din secțiunea 2.9 punctul 52 din Cadrul Uniunii Europene [pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public], și încălcarea articolului 7 alineatele (1), (3) și (5) din Directiva 97/67/CE. Tribunalul a considerat în mod eronat că fondul de compensare îndeplinește cerința nediscriminării în raport cu rata uniformă a contribuției, care se ridică la maximum 2 % din veniturile percepute de prestatorii de servicii universale sau de servicii echivalente, care au obligația să contribuie, astfel încât această rată se aplică în mod uniform ansamblului operatorilor de pe piață, ceea ce are un caracter discriminatoriu din moment ce situația prestatorilor de servicii universale nu este aceeași cu cea a prestatorilor de servicii echivalente. În plus, Tribunalul a considerat în mod eronat că fondul de compensare îndeplinește cerința proporționalității.

În timpul consultării publice pentru modificarea legii, condițiile privind fondul de compensare erau fundamental diferite de cele care au ajuns să fie incluse în lege — Legea privind serviciile poștale — ceea ce înseamnă că nu se poate considera că respectivele condiții privind fondul au fost supuse consultării publice.

Condițiile de finanțare a serviciului universal nu iau în considerare cerința de a verifica dacă costul net suportat reprezintă o sarcină financiară injustă pentru operatorul căruia i s-a încredințat prestarea serviciului universal. Asocierea automată dintre finanțarea serviciului și apariția unei pierderi contabile pentru serviciile universale nu poate fi interpretată ca o îndeplinire a cerințelor din Directiva privind serviciile poștale.

Al patrulea motiv: încălcarea articolului 7 alineatul (1) din Directiva privind serviciile poștale, prin acceptarea finanțării costului serviciului universal printr-un anumit număr de drepturi exclusive și speciale acordate în favoarea Poczta Polska. În conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Directiva privind serviciile poștale, statele membre nu acordă și nu mențin în vigoare drepturi exclusive sau speciale pentru crearea sau furnizarea de servicii poștale. Or, drepturile exclusive și speciale acordate în favoarea Poczta Polska, contrar constatărilor Tribunalului, în mod evident nu încadrează în lista de excepții din Directiva privind serviciile poștale.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 5 iunie 2019 — Poste Italiane SpA/Riscossione Sicilia SpA agente riscossione per la provincia di Palermo e delle altre provincie siciliane

(Cauza C-434/19)

(2019/C 328/09)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurentă în recursul principal și intimată în recursul incident: Poste Italiane SpA

Intimată în recursul principal și recurentă în recursul incident: Riscossione Sicilia SpA agente riscossione per la provincia di Palermo e delle altre provincie siciliane

Întrebările preliminare

1) Articolul 14 din TFUE (ex-articolul 16 TCE și, anterior, articolul 7 D din [Tratatul CEE]), articolul 106 alineatul (2) TFUE [ex-articolul 86 alineatul (2) TCE și, anterior, articolul 90 din [Tratatul CEE]] și încadrarea în schema serviciului de interes economic general (SIEG) se opun unei norme precum cea prevăzută de dispozițiile coroborate ale articolului 10 alineatul 3 din Decretul legislativ nr. 504/1992 și ale articolului 2 alineatele 18-20 din Legea nr. 662/1996, potrivit căreia se instituie și se menține — chiar ulterior privatizării serviciilor de „efectuare a unor operațiuni bancare de către administrația poștală", prestate de Poste Italiane s.p.a — o rezervare în favoarea Poste Italiane s.p.a. a unei activități (regim de monopol legal) având ca obiect gestionarea serviciului de cont curent poștal destinat colectării impozitului local ICI, ținând seama de evoluția reglementării statale în materia încasării impozitelor, care, cel puțin începând cu anul 1997, permite contribuabililor și, totodată, colectivităților locale beneficiare ale impozitelor să recurgă în mod liber la modalități de plată și de încasare a impozitelor (inclusiv impozite locale) prin intermediul sistemului bancar?

2) În cazul în care — ca răspuns la prima întrebare — se consideră că instituirea monopolului legal corespunde caracteristicilor SIEG, articolul 106 alineatul (2) TFUE [ex-articolul 86 alineatul (2) TCE și, anterior, articolul 90 din [Tratatul CEE]] și articolul 107 alineatul (1) TFUE (ex-articolul 87 TCE și, anterior, articolul 92 din [Tratatul CEE]), potrivit interpretării date acestor dispoziții de Curtea de Justiție în ceea ce privește cerințele pentru a face distincție între o măsură legală — de compensare a obligațiilor de serviciu public — și un ajutor de stat ilegal (Hotărârea din 24 iulie 2003, C-280/00, Altmark Trans GmbH și Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH), se opun unei norme precum cea care rezultă din dispozițiile coroborate ale articolului 10 alineatul 3 din Decretul legislativ nr. 504/1992, ale articolului 2 alineatele 18-20 din Legea nr. 662/1996 și ale articolului 3 alineatul 1 din Decretul Președintelui Republicii nr. 144/2001, care acordă Poste Italiane s.p.a. competența de a stabili unilateral cuantumul „comisionului" datorat de concesionarul (agentul) serviciului de încasare a impozitului ICI și care este aplicat fiecărei operațiuni de administrare efectuate în contul curent poștal deschis pe numele concesionarului, având în vedere că Poste Italiane s.p.a., prin decizia Consiliului de administrație nr. 57/1996, a stabilit acest comision în cuantum de 100 de lire pentru perioada cuprinsă între 1 aprilie 1997 și 31 mai 2001 și de 0,23 euro pentru perioada ulterioară datei de 1 iunie 2001?

3) Articolul 102 primul paragraf TFUE (ex-articolul 82 primul paragraf TCE și, anterior, articolul 86 din [Tratatul CEE]), astfel cum a fost interpretat de Curtea de Justiție (a se vedea Hotărârea din 13 decembrie 1991, RTT/GB Inno BM, C-18/88, Hotărârea din 25 iunie 1998, Chemische Afvalstoffen Dusseldorp și alții/Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, C-203/96, și Hotărârea din 17 mai 2001, TNT TRACO, C-340/99), se opune unui ansamblu normativ precum cel constituit din articolul 2 alineatele 18-20 din Legea nr. 662/1996, din articolul 3 alineatul 1 din Decretul Președintelui Republicii nr. 144/2001 și din articolul 10 alineatul 3 din Decretul legislativ nr. 504/1992, întrucât concesionarul (agentul) trebuie în mod necesar să se supună la plata „comisionului", astfel cum este stabilit și/sau modificat în mod unilateral de Poste Italiane s.p.a., în caz contrar neputând să denunțe contractul de cont curent poștal decât cu încălcarea obligației prevăzute la articolul 10 alineatul 3 din Decretul legislativ nr. 504/1992 și, în consecință, cu neîndeplinirea obligației de încasare a ICI asumate față de colectivitatea locală beneficiară a impozitului?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 5 iunie 2019 — Agenzia delle entrate — Riscossione/Poste Italiane SpA

(Cauza C-435/19)

(2019/C 328/10)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurentă în recursul principal și intimată în recursul incident: Agenzia delle entrate — Riscossione

Intimată și recurentă în recursul incident: Poste Italiane SpA

Întrebările preliminare

1) Articolul 14 din TFUE (ex-articolul 16 TCE și, anterior, articolul 7 D din [Tratatul CEE]), articolul 106 alineatul (2) TFUE [ex-articolul 86 alineatul (2) TCE și, anterior, articolul 90 din [Tratatul CEE]] și încadrarea în schema serviciului de interes economic general (SIEG) se opun unei norme precum cea prevăzută de dispozițiile coroborate ale articolului 10 alineatul 3 din Decretul legislativ nr. 504/1992 și ale articolului 2 alineatele 18-20 din Legea nr. 662/1996, potrivit căreia se instituie și se menține — chiar ulterior privatizării serviciilor de „efectuare a unor operațiuni bancare de către administrația poștală", prestate de Poste Italiane s.p.a — o rezervare în favoarea Poste Italiane s.p.a. a unei activități (regim de monopol legal) având ca obiect gestionarea serviciului de cont curent poștal destinat colectării impozitului local ICI, ținând seama de evoluția reglementării statale în materia încasării impozitelor, care, cel puțin începând cu anul 1997, permite contribuabililor și, totodată, colectivităților locale beneficiare ale impozitelor să recurgă în mod liber la modalități de plată și de încasare a impozitelor (inclusiv impozite locale) prin intermediul sistemului bancar?

2) În cazul în care — ca răspuns la prima întrebare — se consideră că instituirea monopolului legal corespunde caracteristicilor SIEG, articolul 106 alineatul (2) TFUE [ex-articolul 86 alineatul (2) TCE și, anterior, articolul 90 din [Tratatul CEE]] și articolul 107 alineatul (1) TFUE (ex-articolul 87 TCE și, anterior, articolul 92 din [Tratatul CEE]), potrivit interpretării date acestor dispoziții de Curtea de Justiție în ceea ce privește cerințele pentru a face distincție între o măsură legală — de compensare a obligațiilor de serviciu public — și un ajutor de stat ilegal (Hotărârea din 24 iulie 2003, C-280/00, Altmark Trans GmbH și Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH), se opun unei norme precum cea care rezultă din dispozițiile coroborate ale articolului 10 alineatul 3 din Decretul legislativ nr. 504/1992, ale articolului 2 alineatele 18-20 din Legea nr. 662/1996 și ale articolului 3 alineatul 1 din Decretul Președintelui Republicii nr. 144/2001, care acordă Poste Italiane s.p.a. competența de a stabili unilateral cuantumul „comisionului" datorat de concesionarul (agentul) serviciului de încasare a impozitului ICI și care este aplicat fiecărei operațiuni de administrare efectuate în contul curent poștal deschis pe numele concesionarului, având în vedere că Poste Italiane s.p.a., prin decizia Consiliului de administrație nr. 57/1996, a stabilit acest comision în cuantum de 100 de lire pentru perioada cuprinsă între 1 aprilie 1997 și 31 mai 2001 și de 0,23 euro pentru perioada ulterioară datei de 1 iunie 2001?

3) Articolul 102 primul paragraf TFUE (ex-articolul 82 primul paragraf TCE și, anterior, articolul 86 din [Tratatul CEE]), astfel cum a fost interpretat de Curtea de Justiție (a se vedea Hotărârea din 13 decembrie 1991, RTT/GB Inno BM, C-18/88, Hotărârea din 25 iunie 1998, Chemische Afvalstoffen Dusseldorp și alții/Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, C-203/96, și Hotărârea din 17 mai 2001, TNT TRACO, C-340/99), se opune unui ansamblu normativ precum cel constituit din articolul 2 alineatele 18-20 din Legea nr. 662/1996, din articolul 3 alineatul 1 din Decretul Președintelui Republicii nr. 144/2001 și din articolul 10 alineatul 3 din Decretul legislativ nr. 504/1992, întrucât concesionarul (agentul) trebuie în mod necesar să se supună la plata „comisionului", astfel cum este stabilit și/sau modificat în mod unilateral de Poste Italiane s.p.a., în caz contrar neputând să denunțe contractul de cont curent poștal decât cu încălcarea obligației prevăzute la articolul 10 alineatul 3 din Decretul legislativ nr. 504/1992 și, în consecință, cu neîndeplinirea obligației de încasare a ICI asumate față de colectivitatea locală beneficiară a impozitului?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 11 iunie 2019 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Frontline Digital GmbH

(Cauza C-438/19)

(2019/C 328/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă, apelantă și intimată: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Pârâtă, apelantă și intimată: Frontline Digital GmbH

Întrebările preliminare

1) În cazul unui contract la distanță, consumatorului i se livrează conținuturi digitale, în sensul articolului 16 litera (m) din Directiva 2011/83/UE ([1]), în cazul în care încheie cu un comerciant un contract de participare la o „platformă de întâlniri" pe internet?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea la prima întrebare:

Începerea furnizării de către comerciant a conținuturilor digitale consumatorului determină și pierderea dreptului de retragere al consumatorului, potrivit articolului 16 din Directiva 2011/83, în cazul în care comerciantul, încălcând articolul 8 alineatul (7) din directivă, nu a trimis anterior consumatorului o confirmare a încheierii contractului cu informațiile menționate în această dispoziție?

Dacă dreptul de retragere al consumatorului continuă să subziste în această situație:

Consumatorul trebuie informat în prealabil cu privire la acest aspect, conform articolului 6 alineatul (1) litera (k) din Directiva 2011/83?

([1]) Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2011, L 304, p. 64).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Spania) la 7 iunie 2019 — Vodafone España S.A.U./Diputación Foral de Guipúzcoa

(Cauza C-443/19)

(2019/C 328/12)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vodafone España S.A.U.

Pârâtă: Diputación Foral de Guipúzcoa

Întrebarea preliminară

Articolul 13 din Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice ([1]) și dispozițiile concordante și complementare ale acesteia trebuie interpretate în sensul că se opun ca Regatul Spaniei și, în special, teritoriul istoric autonom din punct de vedere fiscal al provinciei Guipúzcoa să supună impozitului general pe transferurile patrimoniale și pe actele juridice autentice, aplicabil în general concesiunilor administrative de bunuri din domeniul public în conformitate cu legislația care reglementează acest impozit, dreptul de utilizare a frecvențelor radio de un operator de telecomunicații, care este deja supus așa-numitei taxe de spectru?

([1]) JO 2002, L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spania) la 12 iunie 2019 — WT/Subdelegación del Gobierno en Guadalajara

(Cauza C-448/19)

(2019/C 328/13)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Părțile din procedura principală

Reclamant și apelant: WT

Pârâtă și intimată: Subdelegación del Gobierno en Guadalajara

Întrebarea preliminară

În opinia Curții de Justiție a Uniunii Europene, este compatibilă cu articolul 12 din [Directiva] 2003/109/CE al Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung ([1]) și cu — între altele — Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 7 decembrie 2017 (cauza C-636/16) și Hotărârea din 8 decembrie 2011 (cauza C-371/08), o interpretare precum cea care se regăsește în Hotărârile pronunțate de Tribunal Supremo spaniol nr. 191/2019 din 19 februarie 2019, dosar 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), și nr. 257/2019 de 27 din februarie 2019, dosar 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), potrivit căreia, interpretând Directiva 2001/40/CE ([2]), este posibil să se ajungă la concluzia că orice resortisant al [unei] țări terțe, titular al unui permis de lungă ședere, care a săvârșit o infracțiune sancționată cu pedeapsa închisorii de cel puțin 1 an poate și trebuie să fie expulzat în mod „automat", altfel spus, [fără] a fi necesară aprecierea circumstanțelor sale personale, familiale, sociale sau de muncă?

([1]) JO 2004, L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 225.
([2]) Directiva 2001/40/CE a Consiliului din 28 mai 2001 privind recunoașterea reciprocă a deciziilor de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe (JO 2001, L 149, p. 34, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 124).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spania) la 12 iunie 2019 — YV/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(Cauza C-452/19)

(2019/C 328/14)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Părțile din procedura principală

Reclamant: YV

Pârâtă: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Întrebările preliminare

1) Pentru a garanta protecția consumatorilor și a utilizatorilor și respectarea jurisprudenței Uniunii de punere în aplicare a acesteia, este conformă dreptului Uniunii, Directivei 93/13 a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ([1]) și, în special, articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din aceasta stabilirea drept criteriu neechivoc de către Tribunal Supremo, în hotărârile sale 44-49 din 23 ianuarie 2019, a faptului că, în contractele de împrumut ipotecar încheiate cu consumatorii, este considerată abuzivă clauza care nu a fost negociată și care stabilește că toate costurile aferente operațiunii de împrumut ipotecar trebuie repercutate asupra împrumutatului și că diversele sume stipulate în clauza abuzivă respectivă, declarată nulă, trebuie repartizate între instituția bancară care a prevăzut-o și consumatorul împrumutat, cu scopul de a limita rambursarea sumelor plătite în mod nedatorat în temeiul legislației naționale?

și

Pentru a asigura protecția consumatorilor și a utilizatorilor și respectarea jurisprudenței Uniunii de punere în aplicare a acesteia, este conform dreptului Uniunii, Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și, în special, articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din aceasta, faptul că Tribunal Supremo efectuează o interpretare supletivă a unei clauze declarate nule, ca urmare a caracterului său abuziv, în ipoteza în care eliminarea acestei clauze și efectele care decurg din aceasta nu afectează subzistența contractului de împrumut cu garanție ipotecară?

2) De asemenea, în ceea ce privește articolul 394 din LEC, care stabilește criteriul privind obligarea obiectivă la plata cheltuielilor de judecată, trebuie să se considere că, dacă se anulează clauza abuzivă privind costurile, dar efectele nulității respective se limitează la repartizarea respectivelor costuri, se aduce atingere principiilor caracterului neobligatoriu [al clauzelor abuzive] și efectivității prevăzute de dreptul Uniunii Europene, în cazul în care se apreciază că cererea a fost admisă în parte prin hotărâre, aspect care ar putea fi interpretat în sensul că produce un efect disuasiv invers și că, în consecință, interesele legitime ale consumatorilor și ale utilizatorilor rămân neprotejate?

([1]) Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spania) la 12 iunie 2019 — BX/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(Cauza C-455/19)

(2019/C 328/15)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Părțile din procedura principală

Reclamant: BX

Pârâtă: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Întrebările preliminare

1) Pentru a garanta protecția consumatorilor și a utilizatorilor și respectarea jurisprudenței Uniunii de punere în aplicare a acesteia, este conformă dreptului Uniunii, Directivei 93/13 a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ([1]) și, în special, articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din aceasta stabilirea drept criteriu neechivoc de către Tribunal Supremo, în hotărârile sale 44-49 din 23 ianuarie 2019, a faptului că, în contractele de împrumut ipotecar încheiate cu consumatorii, este considerată abuzivă clauza care nu a fost negociată și care stabilește că toate costurile aferente operațiunii de împrumut ipotecar trebuie repercutate asupra împrumutatului și că diversele sume stipulate în clauza abuzivă respectivă, declarată nulă, trebuie repartizate între instituția bancară care a prevăzut-o și consumatorul împrumutat, cu scopul de a limita rambursarea sumelor plătite în mod nedatorat în temeiul legislației naționale?

și

Pentru a asigura protecția consumatorilor și a utilizatorilor și respectarea jurisprudenței Uniunii de punere în aplicare a acesteia, este conform dreptului Uniunii, Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și, în special, articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din aceasta, faptul că Tribunal Supremo efectuează o interpretare supletivă a unei clauze declarate nule, ca urmare a caracterului său abuziv, în ipoteza în care eliminarea acestei clauze și efectele care decurg din aceasta nu afectează subzistența contractului de împrumut cu garanție ipotecară?

2) De asemenea, în ceea ce privește articolul 394 din LEC, care stabilește criteriul privind obligarea obiectivă la plata cheltuielilor de judecată, trebuie să se considere că, dacă se anulează clauza abuzivă privind costurile, dar efectele nulității respective se limitează la repartizarea respectivelor costuri, se aduce atingere principiilor caracterului neobligatoriu [al clauzelor abuzive] și efectivității prevăzute de dreptul Uniunii Europene, în cazul în care se apreciază că cererea a fost admisă în parte prin hotărâre, aspect care ar putea fi interpretat în sensul că produce un efect disuasiv invers și că, în consecință, interesele legitime ale consumatorilor și ale utilizatorilor rămân neprotejate?

([1]) Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 19 iunie 2019 — All in One Star Ltd

(Cauza C-469/19)

(2019/C 328/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă și recurentă: All in One Star Ltd

Întrebările preliminare

1) Articolul 30 din Directiva (UE) 2017/1132 ([1]) se opune unei reglementări naționale, potrivit căreia, pentru înregistrarea în Registrul Comerțului a unei societăți cu răspundere limitată cu sediul într-un alt stat membru, este necesar să se menționeze valoarea capitalului social sau o valoare a capitalului comparabilă?

2) a) Articolul 30 din Directiva (UE) 2017/1132 se opune unei reglementări naționale, potrivit căreia, atunci când este notificată înregistrarea în Registrul Comerțului a sucursalei unei societăți cu răspundere limitată cu sediul într-un alt stat membru, administratorul societății trebuie să prezinte asigurări că, în ceea ce îl privește, nu există, în temeiul dreptului național, niciun obstacol în privința desemnării sale în această funcție, sub forma unei interdicții din partea unei instanțe judecătorești sau a unei autorități administrative, de a exercita o profesie sau o activitate lucrativă, care să se suprapună integral sau parțial cu obiectul de activitate al societății sau sub forma unei condamnări definitive pentru anumite infracțiuni și că a fost informat, de un notar, de un reprezentant al unei profesii de consiliere juridică comparabile sau de un funcționar consular, cu privire la obligația sa absolută de a furniza instanței orice informații în acest sens?

b) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 2 litera a)

Articolele 49 și 54 TFUE se opun unei reglementări naționale potrivit căreia, la înregistrarea în Registrul Comerțului a unei sucursale a unei societăți cu răspundere limitată cu sediul într-un alt stat membru, administratorul societății trebuie să prezinte o astfel de asigurare?

([1]) Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale (JO 2017 L 169, p. 46).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Wien (Austria) la 21 iunie 2019 — IE/Magistrat der Stadt Wien

(Cauza C-477/19)

(2019/C 328/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Wien

Părțile din procedura principală

Reclamant: IE

Pârât: Magistrat der Stadt Wien

Întrebările preliminare

1) Termenul „arie de odihnă" în sensul prevăzut la articolul 12 alineatul (1) litera (d) din Directiva privind conservarea habitatelor naturale ([1]) trebuie interpretat în schimb în sensul că include și fostele arii de odihnă, abandonate între timp?

   În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare:

   Fosta arie de odihnă abandonată între timp trebuie clasificată ca „arie de odihnă" în sensul prevăzut la articolul 12 alineatul (1) litera (d) din Directiva privind conservarea habitatelor naturale?

   În cazul unui răspuns negativ la această întrebare:

   Care sunt criteriile pe baza cărora se stabilește dacă o fostă arie de odihnă abandonată între timp trebuie clasificată drept „arie de odihnă" în sensul prevăzut la articolul 12 alineatul (1) litera (d) din Directiva privind conservarea habitatelor naturale?

2) Care sunt criteriile pe baza cărora se stabilește dacă o anumită acțiune sau omisiune reprezintă o intervenție asupra unei „arii de odihnă" în sensul prevăzut la articolul 12 alineatul (1) litera (d) din Directiva privind conservarea habitatelor naturale?

3) Care sunt criteriile pe baza cărora se stabilește dacă o anumită acțiune sau omisiune reprezintă o intervenție atât de gravă asupra unei „arii de odihnă" în sensul prevăzut la articolul 12 alineatul (1) litera (d) din Directiva privind conservarea habitatelor naturale, încât să poată fi vorba despre o „deteriorare" a acestei „arii de odihnă" în sensul prevăzut la articolul 12 alineatul (1) litera (d) din Directiva privind conservarea habitatelor naturale?

4) Care sunt criteriile pe baza cărora se stabilește dacă o anumită acțiune sau omisiune reprezintă o intervenție atât de gravă asupra unei „arii de odihnă" în sensul prevăzut la articolul 12 alineatul (1) litera (d) din Directiva privind conservarea habitatelor naturale, încât să poată fi vorba despre o „distrugere" a acestei „arii de odihnă" în sensul prevăzut la articolul 12 alineatul (1) litera (d) din Directiva privind conservarea habitatelor naturale?

5) Termenul „arie de reproducere" în sensul prevăzut la articolul 12 alineatul (1) litera (d) din Directiva privind conservarea habitatelor naturale trebuie interpretat în schimb în sensul că include mai întâi doar locul direct delimitabil în care au loc în mod regulat acțiunile de împerechere în sensul mai detaliat sau acțiuni strâns legate de reproducere (cum ar fi depunerea icrelor/ouălor), și în al doilea rând, în plus, că prin „arie de reproducere" se înțelege toate zonele exact delimitabile care sunt necesare pentru dezvoltarea puiului de animal, cum ar fi de exemplu locurile de depunere a ouălor sau componentele vegetale necesare pentru stadiul de larvă sau omidă?

   În cazul unui răspuns negativ la această întrebare:

   Ce trebuie să se înțeleagă prin termenul „arie de reproducere" în sensul prevăzut la articolul 12 alineatul (1) litera (d) din Directiva privind conservarea habitatelor naturale și cum trebuie delimitată în spațiu o „arie de reproducere" de alte zone?

6) Care sunt criteriile pe baza cărora se stabilește dacă o anumită acțiune sau omisiune reprezintă o intervenție asupra unei „arii de reproducere" în sensul prevăzut la articolul 12 alineatul (1) litera (d) din Directiva privind conservarea habitatelor naturale?

7) Care sunt criteriile pe baza cărora se stabilește dacă o anumită acțiune sau omisiune reprezintă o intervenție atât de gravă asupra unei „arii de reproducere" în sensul prevăzut la articolul 12 alineatul (1) litera (d) din Directiva privind conservarea habitatelor naturale, încât să poată fi vorba despre o „deteriorare" a acestei „arii de reproducere" în sensul prevăzut la articolul 12 alineatul (1) litera (d) din Directiva privind conservarea habitatelor naturale?

8) Care sunt criteriile pe baza cărora se stabilește dacă o anumită acțiune sau omisiune reprezintă o intervenție atât de gravă asupra unei „arii de reproducere" în sensul prevăzut la articolul 12 alineatul (1) litera (d) din Directiva privind conservarea habitatelor naturale, încât să poată fi vorba despre o „distrugere" a acestei „arii de reproducere" în sensul prevăzut la articolul 12 alineatul (1) litera (d) din Directiva privind conservarea habitatelor naturale?

([1]) Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO 1992, L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spania) la 24 iunie 2019 — JF și KG/Bankia S.A.

(Cauza C-482/19)

(2019/C 328/18)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Părțile din procedura principală

Reclamanți: JF și KG

Pârâtă: Bankia S.A.

Întrebările preliminare

1) Pentru a garanta protecția consumatorilor și a utilizatorilor și respectarea jurisprudenței Uniunii de punere în aplicare a acesteia, este conformă dreptului Uniunii, Directivei 93/13 a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ([1]) și, în special, articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din aceasta stabilirea drept criteriu neechivoc de către Tribunal Supremo, în hotărârile sale 44-49 din 23 ianuarie 2019, a faptului că, în contractele de împrumut ipotecar încheiate cu consumatorii, este considerată abuzivă clauza care nu a fost negociată și care stabilește că toate costurile aferente operațiunii de împrumut ipotecar trebuie repercutate asupra împrumutatului și că diversele sume stipulate în clauza abuzivă respectivă, declarată nulă, trebuie repartizate între instituția bancară care a prevăzut-o și consumatorul împrumutat, cu scopul de a limita rambursarea sumelor plătite în mod nedatorat în temeiul legislației naționale?

și

Pentru a asigura protecția consumatorilor și a utilizatorilor și respectarea jurisprudenței Uniunii de punere în aplicare a acesteia, este conform dreptului Uniunii, Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și, în special, articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din aceasta, faptul că Tribunal Supremo efectuează o interpretare supletivă a unei clauze declarate nule, ca urmare a caracterului său abuziv, în ipoteza în care eliminarea acestei clauze și efectele care decurg din aceasta nu afectează subzistența contractului de împrumut cu garanție ipotecară?

2) De asemenea, în ceea ce privește articolul 394 din LEC, care stabilește criteriul privind obligarea obiectivă la plata cheltuielilor de judecată, trebuie să se considere că, dacă se anulează clauza abuzivă privind costurile, dar efectele nulității respective se limitează la repartizarea respectivelor costuri, se aduce atingere principiilor caracterului neobligatoriu [al clauzelor abuzive] și efectivității prevăzute de dreptul Uniunii Europene, în cazul în care se apreciază că cererea a fost admisă în parte prin hotărâre, aspect care ar putea fi interpretat în sensul că produce un efect disuasiv invers și că, în consecință, interesele legitime ale consumatorilor și ale utilizatorilor rămân neprotejate?

([1]) Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 26 iunie 2019 — OK

(Cauza C-492/19)

(2019/C 328/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Părțile din procedura principală

Recurent: OK

Autoritate pârâtă: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Cealaltă parte la procedură: Finanzpolizei

Întrebările preliminare

1) Articolul 56 TFUE, precum și Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii ([1]) și Directiva 2014/67/UE ([2]) trebuie interpretate în sensul că se opun unei norme naționale care prevede, pentru încălcarea obligațiilor formale în cazul utilizării transfrontaliere a forței de muncă, cum ar fi nerespectarea obligației de a păstra evidența documentelor privind salariile și asigurările sociale sau nerespectarea obligației de notificare către Biroul central de coordonare, amenzi substanțiale, în special un cuantum minim ridicat al amenzii, care se aplică cumulativ pentru fiecare lucrător vizat?

2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ:

   Articolul 56 TFUE, precum și Directiva 96/71 și Directiva 2014/67 trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării cumulative a amenzilor pentru încălcarea obligațiilor formale în cazul folosirii transfrontaliere a forței de muncă, dacă nu este prevăzută o limită maximă absolută a amenzii?

3) Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care impune, în cazul unei încetări înainte de termen și/sau a unei întreruperi a activității temporare în țara gazdă, obligația de a notifica această modificare la Biroul central de coordonare?

4) Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care nu prevede un termen adecvat pentru notificarea acestei modificări?

5) Articolul 56 TFUE și articolul 9 din Directiva 2014/67 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care stabilește că nu este îndeplinită cerința de a pune la dispoziție documentația în cazul în care documentele corespunzătoare și relevante sunt depuse ulterior și într-un termen rezonabil?

6) Articolul 56 TFUE și articolul 9 din Directiva 2014/67 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care stabilește că se impune prestatorilor de servicii străini să prezinte documente care depășesc numărul celor enumerate la articolul 9 din Directiva 2014/67 și care nu sunt nici relevante, nici oportune și nici nu sunt stabilite cu exactitate în legislația națională, precum registre privind salariile, extrase din contul de salarii, fișe de plată a salariilor, fișe de rețineri salariale, înregistrări și anulări de înregistrare, asigurări medicale, liste de informare cu privire la diferențele salariale și de calculare a acestora, documente privind încadrarea în grupele de salarizare, certificate?

([1]) JO 1997, L 18, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 29.
([2]) Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne (JO 2014, L 159, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 26 iunie 2019 — PL

(Cauza C-493/19)

(2019/C 328/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Părțile din procedura principală

Recurent: PL

Autoritate pârâtă: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Cealaltă parte la procedură: Finanzpolizei

Întrebările preliminare

1) Articolul 56 TFUE, precum și Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii ([1]) și Directiva 2014/67/UE ([2]) trebuie interpretate în sensul că se opun unei norme naționale care prevede, pentru încălcarea obligațiilor formale în cazul utilizării transfrontaliere a forței de muncă, cum ar fi nerespectarea obligației de a păstra evidența documentelor privind salariile și asigurările sociale sau nerespectarea obligației de notificare către Biroul central de coordonare, amenzi substanțiale, în special un cuantum minim ridicat al amenzii, care se aplică cumulativ pentru fiecare lucrător vizat?

2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ:

   Articolul 56 TFUE, precum și Directiva 96/71 și Directiva 2014/67 trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării cumulative a amenzilor pentru încălcarea obligațiilor formale în cazul folosirii transfrontaliere a forței de muncă, dacă nu este prevăzută o limită maximă absolută a amenzii?

3) Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care impune, în cazul unei încetări înainte de termen și/sau a unei întreruperi a activității temporare în țara gazdă, obligația de a notifica această modificare la Biroul central de coordonare?

4) Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care nu prevede un termen adecvat pentru notificarea acestei modificări?

5) Articolul 56 TFUE și articolul 9 din Directiva 2014/67 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care stabilește că nu este îndeplinită cerința de a pune la dispoziție documentația în cazul în care documentele corespunzătoare și relevante sunt depuse ulterior și într-un termen rezonabil?

6) Articolul 56 TFUE și articolul 9 din Directiva 2014/67 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care stabilește că se impune prestatorilor de servicii străini să prezinte documente care depășesc numărul celor enumerate la articolul 9 din Directiva 2014/67 și care nu sunt nici relevante, nici oportune și nici nu sunt stabilite cu exactitate în legislația națională, precum registre privind salariile, extrase din contul de salarii, fișe de plată a salariilor, fișe de rețineri salariale, înregistrări și anulări de înregistrare, asigurări medicale, liste de informare cu privire la diferențele salariale și de calculare a acestora, documente privind încadrarea în grupele de salarizare, certificate?

([1]) JO 1997, L 18, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 29.
([2]) Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne (JO 2014, L 159, p. 11).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 26 iunie 2019 — QM

(Cauza C-494/19)

(2019/C 328/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Părțile din procedura principală

Recurent: QM

Autoritate pârâtă: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Cealaltă parte la procedură: Finanzpolizei

Întrebările preliminare

1) Articolul 56 TFUE, precum și Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii ([1]) și Directiva 2014/67/UE ([2]) trebuie interpretate în sensul că se opun unei norme naționale care prevede, pentru încălcarea obligațiilor formale în cazul utilizării transfrontaliere a forței de muncă, cum ar fi nerespectarea obligației de a păstra evidența documentelor privind salariile și asigurările sociale sau nerespectarea obligației de notificare către Biroul central de coordonare, amenzi substanțiale, în special un cuantum minim ridicat al amenzii, care se aplică cumulativ pentru fiecare lucrător vizat?

2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ:

   Articolul 56 TFUE, precum și Directiva 96/71 și Directiva 2014/67 trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării cumulative a amenzilor pentru încălcarea obligațiilor formale în cazul folosirii transfrontaliere a forței de muncă, dacă nu este prevăzută o limită maximă absolută a amenzii?

3) Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care impune, în cazul unei încetări înainte de termen și/sau a unei întreruperi a activității temporare în țara gazdă, obligația de a notifica această modificare la Biroul central de coordonare?

4) Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care nu prevede un termen adecvat pentru notificarea acestei modificări?

5) Articolul 56 TFUE și articolul 9 din Directiva 2014/67 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care stabilește că nu este îndeplinită cerința de a pune la dispoziție documentația în cazul în care documentele corespunzătoare și relevante sunt depuse ulterior și într-un termen rezonabil?

6) Articolul 56 TFUE și articolul 9 din Directiva 2014/67 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care stabilește că se impune prestatorilor de servicii străini să prezinte documente care depășesc numărul celor enumerate la articolul 9 din Directiva 2014/67 și care nu sunt nici relevante, nici oportune și nici nu sunt stabilite cu exactitate în legislația națională, precum registre privind salariile, extrase din contul de salarii, fișe de plată a salariilor, fișe de rețineri salariale, înregistrări și anulări de înregistrare, asigurări medicale, liste de informare cu privire la diferențele salariale și de calculare a acestora, documente privind încadrarea în grupele de salarizare, certificate?

([1]) JO 1997, L 18, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 29.
([2]) Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne (JO 2014, L 159, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 1 iulie 2019 — Procedură penală privind pe Oriol Junqueras Vies

(Cauza C-502/19)

(2019/C 328/22)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Oriol Junqueras Vies

Celelalte părți din procedură:

Ministerio Fiscal

Abogacía del Estado

Acțiune populară de acuzare exercitată de partidul politic VOX

Întrebările preliminare

1) Articolul 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene ([1]) este aplicabil înainte de începerea „duratei sesiunilor" în ceea ce privește o persoană acuzată de infracțiuni grave aflată în arest preventiv, dispus de o instanță pentru fapte anterioare inițierii procedurii electorale, în care această persoană a fost proclamată deputat ales în Parlamentul European, dar care a fost privată printr-o hotărâre judecătorească de o permisiune extraordinară de ieșire din penitenciar care i-ar permite să îndeplinească cerințele prevăzute de legislația electorală națională la care face trimitere articolul 8 din Actul referitor la alegerea deputaților în Parlamentul European prin vot universal direct?

2) În cazul unui răspuns afirmativ, dacă organismul desemnat în legislația electorală națională, ca urmare a faptului că persoana aleasă nu a îndeplinit condițiile stabilite din punct de vedere electoral (imposibilitate care decurge din limitarea libertății sale personale rezultată din arestarea sa preventivă într-o procedură pentru infracțiuni grave), ar fi comunicat Parlamentului European faptul că persoana respectivă nu a dobândit această calitate de deputat până nu îndeplinește condițiile menționate, s-ar menține interpretarea extensivă a expresiei „*durata sesiunilor*", în pofida întreruperii temporare a așteptărilor sale de a-și prelua mandatul?

3) În cazul în care răspunsul ar fi în favoarea interpretării extensive, dacă persoana aleasă s-ar afla în arest preventiv într-un proces pentru infracțiuni grave, cu destul timp înainte de începutul procesului electoral, autoritatea judiciară care a dispus arestarea ar fi obligată, având în vedere expresia „*pe perioada deplasării la locul reuniunii Parlamentului European, cât și la întoarcere*" utilizată în cuprinsul articolului 9 din Protocolul nr. 7, să ridice măsura de detenție în termeni absoluți, în mod aproape automat, pentru a permite îndeplinirea formalităților și deplasările la Parlamentul European sau ar trebui să se aplice un criteriu relativ de evaluare comparativă de la caz la caz a drepturilor și a intereselor rezultate din interesul justiției și din legalitatea procedurii, pe de o parte, și a celor referitoare la instituția imunității pe de altă parte, atât în ceea ce privește respectarea funcționării și a independenței Parlamentului, cât și dreptul persoanei alese de a exercita funcții publice?

([1]) JO 2012, C 326, p. 266.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht München (Germania) la 4 iulie 2019 — BMW Bayerische Motorenwerke AG/Hauptzollamt München

(Cauza C-509/19)

(2019/C 328/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht München

Părțile din procedura principală

Reclamantă: BMW Bayerische Motorenwerke AG

Pârât: Hauptzollamt München

Întrebarea preliminară

Costul dezvoltării unui program informatic care este produs în Uniunea Europeană, pus la dispoziția vânzătorului cu titlu gratuit de către cumpărător și care a fost instalat pe unitatea de control importată trebuie adăugat la valoarea de tranzacționare a produsului importat în conformitate cu articolul 71 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii ([1]), în cazul în care acestea nu sunt cuprinse în prețul efectiv plătit sau de plătit pentru produsul importat?

([1]) JO 2013, L 269, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 9 iulie 2019 — NMI Technologietransfer GmbH/EuroNorm GmbH

(Cauza C-516/19)

(2019/C 328/24)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamantă: NMI Technologietransfer GmbH

Pârâtă: EuroNorm GmbH

Întrebările preliminare

1) O societate cu răspundere limitată care exercită o activitate economică poate să nu fie considerată o întreprindere mică și mijlocie (denumită în continuare „IMM") în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din anexa I la Regulamentul nr. 651/2014 ([1]) doar pentru că 90 % din capitalul social al acesteia este deținut de o fundație de drept civil al cărei consiliu director, care nu are competența administrării entității, este format din 17 membri, dintre care doi sunt reprezentanți ai unor ministere, unul este primarul unui oraș, unul este rectorul unei universități, trei sunt profesori la această universitate, unul este președintele unei alte instituții de studii superioare, iar unul este directorul unei camere de comerț și industrie?

2) Universitățile și instituțiile de învățământ superior de stat, precum și camerele de comerț și industrie sunt organisme publice în sensul articolului 3 alineatul (4) din anexa I la Regulamentul nr. 651/2014?

3) Persoanele care desfășoară o activitate voluntară neremunerată în cadrul consiliului director al fundației sunt organisme publice în sensul articolului 3 alineatul (4) din anexa I la Regulamentul nr. 651/2014 pentru simplul motiv că lucrează cu normă întreagă în cadrul unui organism public?

4) Controlul exercitat de către organismele publice în sensul articolului 3 alineatul (4) din anexa I la Regulamentul nr. 651/2014 presupune faptul că organele organismelor publice pot da instrucțiuni, în temeiul unui raport juridic, membrilor voluntari neremunerați ai consiliului director, în sensul unui anumit comportament de vot în cadrul consiliului director?

5) Controlul indirect al drepturilor de vot de către organismele publice presupune că s-a stabilit că organismele publice influențează membrii consiliului director, astfel încât aceștia să își exercite drepturile de vot într-un mod stabilit de către organismele publice?

6) Un control indirect al drepturilor de vot de către organismele publice există deja atunci când există posibilitatea ca membrii voluntari neremunerați ai consiliului director să țină seama, în activitatea pe care o desfășoară în cadrul consiliului director, de interesele organizațiilor publice din care provin?

7) Expresia „sunt controlate [...] solidar" în sensul articolului 3 alineatul (4) din anexa I la Regulamentul nr. 651/2014 presupune că poate fi stabilită formarea unei voințe solidare a organismelor publice în ceea ce privește drepturile de vot?

8) Expresia „sunt controlate" în sensul articolului 3 alineatul (4) din anexa I la Regulamentul nr. 651/2014 presupune aplicarea efectivă a statutului de către fundație sau o posibilă interpretare a textului statutului?

([1]) Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat (JO 2014, L 187, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Krajský soud v Ostravě

(Republica Cehă) la 9 iulie 2019 — ARMOSTAV MÍSTEK s.r.o. v. Odvolací finanční ředitelství

(Cauza C-520/19)

(2019/C 328/25)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Krajský soud v Ostravě

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ARMOSTAV MÍSTEK s.r.o.

Pârâtă: Odvolací finanční ředitelství

Întrebarea preliminară

O reglementare națională expresă care prevede răspunderea [în solidar] pentru taxa neachitată în cadrul unui lanț fraudulos împiedică autoritățile administrației fiscale să refuze persoanei răspunzătoare în temeiul acestei reglementări dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene privind frauda în materie de TVA? În această situație, articolul 17 alineatul (1), articolul 20, articolul 52 alineatul (1), articolul 52 alineatele (1) și (6) și articolul 54 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se opun unei astfel de practici?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 9 iulie 2019 — Entoma SAS/Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

(Cauza C-526/19)

(2019/C 328/26)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Recurentă: Entoma SAS

Intimați: Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Întrebarea preliminară

Articolul 1 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul [(CE) nr. 258/97] din 27 ianuarie 1997 ([1]) trebuie interpretat în sensul că include în domeniul său de aplicare alimente compuse din animale întregi destinate să fie consumate ca atare sau se aplică numai ingredientelor alimentare separate din insecte?

([1]) Regulamentul (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 ianuarie 1997 privind alimentele și ingredientele alimentare noi (JO 1997, L 43, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 20, p. 245).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 10 iulie 2019 — F-AG/Finanzamt Y

(Cauza C-528/19)

(2019/C 328/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Recurentă-reclamantă: F-AG

Intimată-pârâtă: Finanzamt Y

Întrebările preliminare

1) În împrejurări precum cele din litigiul principal, în care o persoană impozabilă efectuează lucrări de construcție la un drum municipal în numele unui oraș, persoana impozabilă respectivă, care a achiziționat de la alte persoane impozabile servicii de construcție a drumului transferat municipalității, are dreptul de deducere a taxei achitate în amonte aferente acestora în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) litera (a) din A șasea directivă privind TVA-ul ([1])?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: în împrejurări precum cele din litigiul principal, în care o persoană impozabilă efectuează lucrări de construcție la un drum municipal în numele unui oraș, există o livrare de bunuri cu titlu oneros în cazul în care autorizația de exploatare a unei cariere reprezintă contraprestația pentru livrarea unui drum?

3) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare: în împrejurări precum cele din litigiul principal, în care o persoană impozabilă efectuează lucrări de construcție la un drum municipal în numele unui oraș, transferul cu titlu gratuit, către municipalitate, al drumului cu destinație publică este echivalent cu o livrare de bunuri cu titlu gratuit, în conformitate cu articolul 5 alineatul (6) din Directiva 77/388/CEE, chiar dacă transferul servește scopurilor comerciale, în vederea evitării unui consum final neimpozitat al municipalității?

([1]) A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO 1977, L 145, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 11 iulie 2019 — NM, în calitate de administrator judiciar în procedura privind patrimoniul NIKI Luftfahrt GmbH/ON

(Cauza C-530/19)

(2019/C 328/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: NM, în calitate de administrator judiciar în procedura privind patrimoniul NIKI Luftfahrt GmbH

Intimată: ON

Întrebările preliminare

1) Un operator de transport aerian care, în temeiul articolului 5 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ([1]) (Regulamentul privind drepturile pasagerilor care utilizează transportul aerian), trebuie să ofere asistență în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) litera (b) din acest regulament, este răspunzător în temeiul acestui regulament pentru prejudiciile rezultate ca urmare a leziunilor suferite de un pasager ca urmare a comportamentului neglijent al lucrătorilor hotelului pus la dispoziție de transportatorul aerian?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

   Obligația operatorului de transport aerian în temeiul articolului 9 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 se limitează la a intermedia pentru pasager un hotel și a prelua cheltuielile de cazare sau acesta este obligat să asigure cazarea ca atare?

([1]) Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Senāts) (Letonia) la 12 iulie 2019 — A/Latvijas Republikas Veselības ministrija

(Cauza C-535/19)

(2019/C 328/29)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa (Senāts)

Părțile din procedura principală

Recurent: A

Intimat: Latvijas Republikas Veselības ministrija

Întrebările preliminare

1) Trebuie să se considere că serviciile publice de îngrijiri medicale sunt incluse în „prestațiile de boală" în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 883/2004 ([1])?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, le este permis statelor membre ca, în temeiul articolului 4 din Regulamentul nr. 883/2004 și al articolului 24 din Directiva 2004/38 ([2]), pentru a evita cererile disproporționate de prestații sociale prevăzute pentru asigurarea îngrijirilor medicale, să refuze astfel de prestații, care se acordă resortisanților proprii și membrilor familiei unui cetățean al Uniunii care are calitatea de lucrător și care se află în aceeași situație, cetățenilor Uniunii care nu au calitatea de lucrători la momentul respectiv?

3) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, statelor membre le este permis ca, în temeiul articolelor 18 și 21 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și al articolului 24 din Directiva 2004/38, pentru a evita cererile disproporționate de prestații sociale prevăzute pentru asigurarea îngrijirilor medicale, să refuze astfel de prestații, care se acordă resortisanților proprii și membrilor familiei unui cetățean al Uniunii care are calitatea de lucrător aflați în aceeași situație, cetățenilor Uniunii care nu au calitatea de lucrători la data respectivă?

4) Este conform cu articolul 11 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 ca unui cetățean al Uniunii Europene, care își exercită dreptul la liberă circulație, să i se refuze dreptul de a beneficia de servicii publice de îngrijiri medicale suportate de stat în toate statele membre implicate în acest caz?

5) Este conform cu articolul 18, cu articolul 20 alineatul (1) și cu articolul 21 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ca unui cetățean al Uniunii Europene, care își exercită dreptul la liberă circulație, să i se refuze dreptul de a beneficia de servicii publice de îngrijiri medicale suportate de stat în toate statele membre implicate în acest caz?

6) Legalitatea șederii, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2004/38, trebuie interpretată în sensul că conferă unei persoane dreptul de acces la sistemul de securitate socială și, de asemenea, în sensul că poate constitui un motiv de excludere a acesteia din sistemul de securitate socială? În particular, în prezenta cauză, trebuie să se considere că faptul că solicitantul dispune de o asigurare medicală completă, care constituie una dintre condițiile prealabile pentru legalitatea șederii în temeiul Directivei 2004/38, poate justifica refuzul de a-l include în sistemul de asistență medicală finanțat de stat?

([1]) Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82).

([2]) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO 2004, L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht München I (Germania) la 15 iulie 2019 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Telefonica Germany GmbH & Co.OHG

(Cauza C-539/19)

(2019/C 328/30)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht München I

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Pârâtă: Telefonica Germany GmbH & Co.OHG

Întrebarea preliminară

Articolul 6a și articolul 6e alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 531/2012 ([1]) trebuie interpretate în sensul că, începând cu 15 iunie 2017, furnizorii de servicii de telefonie mobilă trebuie să aplice în mod automat tuturor clienților tariful reglementat prevăzut la articolul 6a din Regulamentul (UE) nr. 531/2012, indiferent dacă acești clienți beneficiau, până la acea dată, de un tarif reglementat sau de un tarif de roaming special, așa-numitul tarif alternativ?

([1]) Regulamentul (UE) nr. 531/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2012 privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii (JO 2012, L 172, p. 10), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/2120 (JO 2015, L 310, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 16 iulie 2019 — Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG/Hauptzollamt Hamburg

(Cauza C-543/19)

(2019/C 328/31)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG

Pârât: Hauptzollamt Hamburg

Întrebările preliminare

1) Trebuie considerat că, în condițiile din litigiul principal, scutirea de la aplicarea taxei antidumping în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/82 ([1]), instituită prin articolul (1) din acest regulament, este exclusă ca urmare a faptului că într-o factură conformă cu angajamentul în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (b) din acest regulament nu se menționează Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/87 ([2]) menționată la punctul 9 din anexa la același regulament, ci Decizia 2008/899/CE ([3])?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: o factură conformă cu angajamentul care îndeplinește condițiile prevăzute în anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/82 poate fi prezentată în cadrul unei proceduri de rambursare a taxelor antidumping pentru a obține scutirea de la aplicarea taxei antidumping instituită la articolul 1 din acest regulament, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din același regulament?

([1]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/82 al Comisiei din 21 ianuarie 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de acid citric originar din Republica Populară Chineză, ca urmare a unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor efectuată în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului și a unor reexaminări intermediare parțiale efectuate în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 (JO 2015, L 15, p. 8).
([2]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/87 a Comisiei din 21 ianuarie 2015 de acceptare a unui angajament oferit în cadrul procedurii antidumping privind importurile de acid citric originar din Republica Populară Chineză (JO 2015, L 15, p. 75).
([3]) Decizia Comisiei din 2 decembrie 2008 de acceptare a unui angajament oferit în cadrul procedurii antidumping privind importurile de acid citric originar din Republica Populară Chineză (JO 2008, L 323, p. 62).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 22 iulie 2019 — Société ECO TLC/Ministre de la transition écologique et solidaire

(Cauza C-556/19)

(2019/C 328/32)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Société ECO TLC

Pârât: Ministre de la transition écologique et solidaire

Cealaltă parte din procedură: Fédération des entreprises du recyclage

Întrebarea preliminară

Articolul 107 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că un dispozitiv precum cel descris la punctele 9-11, prin care un eco-organism privat fără scop lucrativ, titular al unei autorizații eliberate de autoritățile publice, percepe de la entitățile care introduc pe piață o anumită categorie de produse, care încheie cu acesta o convenție în acest scop, contribuții în schimbul serviciului care constă în realizarea în numele acestora a obligației lor de tratare a deșeurilor provenite din produsele respective, și plătește unor operatori însărcinați cu sortarea și cu valorificarea acestor deșeuri subvenții al căror cuantum este stabilit prin decretul de autorizare pe baza obiectivelor de mediu și sociale, trebuie considerat un ajutor de stat în sensul dispozițiilor menționate?

Recurs introdus la 2 iulie 2019 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua extinsă) din 16 mai 2019 în cauzele conexate T-836/16 și T-624/17, Republica Polonă/Comisia Europeană

(Cauza C-562/19 P)

(2019/C 328/33)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Herrmann, P.-J. Loewenthal, agenți)

Celelalte părți din procedură: Republica Polonă, Republica Ungară

Concluziile recurentei

Recurenta solicită:

— anularea, în tot, a Hotărârii Tribunalului (Camera a noua extinsă) din 16 mai 2019 în cauzele conexate T-836/16 și T-624/17, Republica Polonă/Comisia Europeană;

— respingerea cererilor formulate de Republica Polonă împotriva Comisiei în cauza T-836/16 de anulare a Deciziei C(2016) 5596 final a Comisiei din 19 septembrie 2016 privind ajutorul de stat SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN), prin care a fost deschisă procedura oficială de investigare în legătură cu impozitul polonez din sectorul comerțului cu amănuntul și prin care s-a dispus suspendarea acesteia și în cauza T-624/17 de anulare a Deciziei (UE) 2018/160 a Comisiei din 30 iunie 2017 privind ajutorul de stat SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN), pe care Polonia l-a acordat în legătură cu impozitul polonez din sectorul comerțului cu amănuntul și obligarea Republicii Polone la suportarea cheltuielilor de judecată aferente procedurii derulate în prima instanță și a celor aferente prezentei proceduri;

— în subsidiar, în cazul în care cele două cereri nu vor fi respinse în întregime, trimiterea cauzelor la Tribunal spre rejudecare în ceea ce privește capetele de cerere care nu au fost soluționate în primă instanță și amânarea pronunțării asupra cheltuielilor de judecată aferente procedurii derulate în primă instanță, precum și a celor aferente prezentei proceduri de recurs până la soluționarea acestei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În recurs, Comisia invocă două motive.

În cadrul primului motiv de recurs, Comisia susține că Tribunalul ar fi încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE, atunci când a decis că impozitul polonez din sectorul comerțului cu amănuntul nu este selectiv. Eroarea de drept săvârșită de Tribunal s-ar baza pe următoarele motive:

— În primul rând, Tribunalul ar fi stabilit în mod neîntemeiat, la punctele 63-68 din motivele hotărârii atacate, că Comisia ar fi comis o eroare atunci când, în definirea cadrului de referință, nu a ținut seama de cotele progresive ale impozitului polonez din sectorul comerțului cu amănuntul. Contrar precizărilor Tribunalului, opinia prezentată de Comisie în decizia de încheiere a procedurii este în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție. Prin urmare, Tribunalul a comis o eroare de drept în stabilirea cadrului de referință.

— În al doilea rând, Tribunalul ar fi statuat în mod neîntemeiat, la punctele 69-78 din hotărârea atacată, că Comisia ar fi stabilit în mod incorect obiectivul impozitului din sectorul comerțului cu amănuntul, pe baza căruia ar trebui evaluat caracterul comparabil al întreprinderilor. Curtea de Justiție ar fi statuat în mod constant că numai obiectivul fiscal, stabilit ca obiect al impozitului, respectiv faptul generator al respectivului impozit ar fi relevant pentru a evalua caracterul comparabil al întreprinderilor. Alte obiective indisociabil legate, precum capacitatea financiară, ar fi relevante numai pentru aprecierea justificării obiective a inegalității de tratament a întreprinderilor comparabile. Prin urmare, constatarea făcută de Tribunal în ceea ce privește evaluarea caracterului comparabil al întreprinderilor, potrivit căreia prin impozitul polonez din sectorul comerțului cu amănuntul s-ar urmări — aparent — o redistribuire, ar reprezenta o eroare de drept.

— În al treilea rând, Tribunalul ar fi statuat în mod neîntemeiat, la punctele 79-83 din hotărârea atacată, că, atunci când a stabilit că nu ar exista nicio justificare pentru regimul progresiv al impozitului polonez din sectorul comerțului cu amănuntul în scopul redistribuirii, Comisia ar fi comis o eroare. Explicațiile Tribunalului, potrivit cărora impozitul polonez din sectorul comerțului cu amănuntul nu ar avea un caracter discriminator și ar avea ca scop redistribuirea, s-ar baza pe ipoteza incorectă că întreprinderile care obțin venituri (cifre de afaceri) mari ar fi mai profitabile decât cele care obțin venituri (cifre de afaceri) mai mici. Astfel, Tribunalul ar fi comis o eroare de drept atunci când a stabilit că obiectivul redistribuirii, care nu ar fi indisociabil legat de impozitul din sectorul comerțului cu amănuntul, ar putea justifica inegalitatea de tratament a întreprinderilor. În plus, pe baza acestei prezumții incorecte, Tribunalul ar fi transferat, de la statul membru la Comisie, sarcina probei în ceea ce privește faptul că regimul progresiv ar fi justificat de pretinsa finalitate a redistribuirii, Comisia trebuind să demonstreze că nu există o astfel de justificare.

În cadrul celui de al doilea motiv de recurs, Comisia invocă faptul că, la punctele 104-109 din hotărârea atacată, Tribunalul ar fi încălcat articolul 108 alineatul (2) TFUE și articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2015/1589 al Consiliului. În hotărârea respectivă, Tribunalul ar fi constatat că, atunci când a decis deschiderea unei proceduri oficiale de investigare și a dispus suspendarea impozitului polonez pe comerțul cu amănuntul, Comisia ar fi comis o eroare evidentă. Această constatare s-ar baza pe o analiză a deciziei prin care s-a încheiat procedura oficială de investigare. În măsura în care Tribunalul a utilizat același criteriu de control judiciar în privința deciziei de deschidere a procedurii, precum și la aprecierea valabilității deciziei care încheie procedura, acesta a comis o eroare de drept. Mai exact, în cazul primei decizii menționate, Tribunalul a utilizat un criteriu de control de nivel înalt, în loc să examineze dacă în mod evident Comisia nu ar fi putut avea nicio îndoială că impozitul în litigiu nu ar fi fost selectiv.

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court (Irlanda) la 26 iulie 2019 — Irish Ferries Ltd/National Transport Authority

(Cauza C-570/19)

(2019/C 328/34)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court (Irlanda)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Irish Ferries Ltd

Pârâtă: National Transport Authority

Întrebările preliminare

A. Aplicabilitatea regulamentului ([1])

1) Regulamentul (în special articolele 18 și/sau 19) se aplică în cazul în care pasagerii au făcut rezervări anticipate și au încheiat contracte de transport și în cazul în care serviciile de transport de pasageri sunt anulate cu un preaviz de cel puțin șapte săptămâni înainte de plecarea programată din cauza întârzierii în livrarea către operatorul de transport cu feribotul a unei nave noi? În această privință, sunt relevante pentru aplicabilitatea regulamentului oricare dintre următoarele aspecte (sau toate acestea):

a) livrarea a fost, în cele din urmă, întârziată cu 200 de zile;

b) operatorul de transport cu feribotul a trebuit să anuleze un sezon complet de călătorii;

c) nu s-a putut obține nicio altă navă adecvată;

d) pentru peste 20 000 de pasageri au fost făcute noi rezervări de către operatorul de transport cu feribotul pentru diferite călătorii sau costul biletelor le-a fost rambursat;

e) călătoriile erau operate pe o nouă rută deschisă de operatorul de transport cu feribotul, cu precizarea că nu exista niciun serviciu alternativ similar pe ruta respectivă?

B. Interpretarea articolului 18 din regulament

Este necesar să se răspundă la această întrebare numai în cazul în care articolul 18 este susceptibil să se aplice.

2) În cazul în care un călător este redirecționat în conformitate cu articolul 18, se încheie un nou contract de transport, astfel încât dreptul la despăgubiri prevăzut la articolul 19 urmează să fie stabilit în conformitate cu respectivul contract nou, mai degrabă decât cu contractul de transport inițial?

3) a) În cazul în care articolul 18 este aplicabil, atunci când o călătorie este anulată și nu exista niciun serviciu alternativ care să opereze pe ruta respectivă (și anume, niciun serviciu direct între cele două porturi), oferirea unei alternative de călătorie pe orice altă rută sau rute disponibile și aleasă sau alese de către pasager, inclusiv pe punte terestră [landbridge] (de exemplu, deplasarea de pe teritoriul Irlandei către Regatul Unit cu feribotul, iar apoi cu o mașină, costul combustibilului fiind rambursat pasagerului de către operatorul de transport cu feribotul, către un port din Regatul Unit de unde există o legătură către Franța, călătorind de acolo către Franța, pasagerul alegând fiecare dintre călătorii) echivalează cu „redirecționarea către destinația finală" în sensul articolului 18? În caz contrar, ce criterii trebuie utilizate pentru a stabili dacă o redirecționare are loc „în condiții de transport comparabile"?

b) În cazul în care nu există o alternativă de călătorie pe ruta anulată, astfel încât pasagerul afectat nu poate beneficia de o călătorie directă de la portul inițial de îmbarcare până la destinația finală, astfel cum este prevăzut în contractul de transport, transportatorul este obligat să plătească toate costurile suplimentare suportate de un pasager redirecționat pentru a se deplasa către și dinspre noul port de îmbarcare și/sau către și dinspre noul port de destinație?

C. Interpretarea articolului 19 din regulament

4) a) Articolul 19 se poate aplica atunci când călătoria a fost deja efectiv anulată cu cel puțin șapte săptămâni înainte de plecarea programată? În cazul în care se aplică articolul 19, acest articol se aplică și în cazul în care s-a aplicat articolul 18, iar pasagerul a fost redirecționat fără costuri suplimentare și/sau a beneficiat de rambursare și/sau a ales o călătorie ulterioară?

b) În cazul în care se aplică articolul 19, care este „destinația finală" în sensul articolului 19?

5) În cazul în care articolul 19 poate să se aplice:

a) Cum se măsoară perioada de întârziere în astfel de circumstanțe?

b) Cum se calculează prețul în sensul articolului 19 atunci când se stabilește nivelul despăgubirii care trebuie plătite și, în special, include costurile care se raportează la suplimente (de exemplu, cabine, cuști pentru câini și saloane premium)?

D. Interpretarea articolului 20 alineatul (4)

6) În cazul în care regulamentul se aplică, circumstanțele și considerațiile evidențiate în cadrul primei întrebări sunt considerate „circumstanțe extraordinare [...] care nu ar fi putut fi evitate chiar dacă ar fi fost luate toate măsurile rezonabile" în sensul articolului 20 alineatul (4) din regulament?

E. Interpretarea articolului 24

7) Articolul 24 are efectul de a impune oricărui pasager care dorește să beneficieze de o despăgubire în temeiul articolului 19 din regulament obligația absolută de a depune o plângere în termen de două luni de la data la care a fost prestat sau ar fi trebuit să fie prestat serviciul?

F. Interpretarea articolului 25

8) Jurisdicția organismului național competent responsabil cu aplicarea regulamentului este limitată la călătorii care implică porturile menționate la articolul 25 din regulament sau se poate extinde și asupra călătoriei de întoarcere din portul unui alt stat membru în statul organismului național competent?

G. Validitatea deciziei și a notificărilor

9) a) Care sunt principiile și normele de drept al Uniunii pe care instanța de trimitere ar trebui să le aplice în aprecierea validității deciziei și/sau a notificărilor transmise de organismul național de aplicare a legii în raport cu articolele 16, 17, 20 și/sau 47 din cartă ([2]) și/sau principiile proporționalității, securității juridice și egalității de tratament?

b) Testul privind caracterul nerezonabil care ar trebui aplicat de instanța națională este cel al erorii vădite?

H. Validitatea Regulamentului 1177/2010

Această întrebare va prezenta pertinență numai în funcție de răspunsurile la întrebările anterioare.

10) Regulamentul (CE) nr. 1177/2010 este valid din punctul de vedere al dreptului Uniunii, având în vedere în special:

a) Articolele 16, 17 și 20 din cartă?

b) Faptul că operatorii de transport aerian nu au nicio obligație de a plăti despăgubiri în cazul în care informează pasagerii cu privire la anulare cu cel puțin două săptămâni înainte de ora de plecare prevăzută [articolul 5 alineatul (1) litera (c) punctul (i) din Regulamentul nr. 261/2004 ([3])]?

c) Principiile proporționalității, securității juridice și egalității de tratament?

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO 2010, L 334, p. 1).
([2]) Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO 2012, C 326, p. 391).
([3]) Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (Regatul Unit) la 30 iulie 2019 — X/Kuoni Travel Ltd

(Cauza C-578/19)

(2019/C 328/35)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom (Regatul Unit)

Părțile din procedura principală

Recurentă: X

Intimată: Kuoni Travel Ltd

Întrebările preliminare

1) Situația neexecutării sau a executării necorespunzătoare a obligațiilor care decurg din contractul încheiat între un organizator sau un detailist și un consumator cu privire la furnizarea unui pachet de servicii pentru vacanțe care intră sub incidența Directivei 90/314/CEE ([1]) a Consiliului din 13 iunie 1990 privind pachetele de servicii pentru călătorii, vacanțe și circuite, atunci când această neexecutare sau executare necorespunzătoare este rezultatul acțiunilor unui angajat al unei societăți hoteliere care este furnizor al serviciilor la care se referă contractul:

   a) intră în domeniul de aplicare al exceptării prevăzute la articolul 5 alineatul (2) a treia liniuță teza a doua; și, în caz afirmativ,

   b) care sunt criteriile pe care trebuie să le aibă în vedere instanța națională pentru a aprecia dacă se aplică această exceptare?

2) În cazul în care un organizator sau un detailist încheie un contract cu un consumator pentru un pachet de servicii pentru vacanțe care intră sub incidența Directivei 90/314/CEE a Consiliului, iar o societate hotelieră prestează servicii la care se referă contractul, un angajat al acestei societăți hoteliere trebuie să fie considerat el însuși un „furnizor de servicii" în sensul exceptării prevăzute la articolul 5 alineatul (2) a treia liniuță din directivă?

([1]) JO 1990, L 158, p. 59.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (United Kingdom) (Regatul Unit) la 30 iulie 2019 — R (împreună cu Asociația furnizorilor independenți de carne și o altă parte)/The Food Standards Agency

(Cauza C-579/19)

(2019/C 328/36)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom (United Kingdom)

Părțile din procedura principală

Recurente: R (împreună cu Asociația furnizorilor independenți de carne și o altă parte)

Intimată: The Food Standards Agency

Întrebările preliminare

1) Regulamentul (CE) nr. 854[/2004] ([1]) și Regulamentul (CE) nr. 882[/2004] ([2]) se opun unei proceduri prin care, în temeiul articolului 9 din Food Safety Act 1990 [Legea din 1990 privind siguranța produselor alimentare], o instanță de pace decide pe fond și pe baza dovezilor experților numiți de fiecare parte dacă o carcasă nu respectă cerințele de siguranță alimentară?

2) Regulamentul (CE) nr. 882[/2004] impune dreptul la recurs în legătură cu o decizie a unui medic veterinar oficial întemeiată pe articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 854[/2004], conform căreia carnea carcasei era neadecvată consumului uman și, în caz afirmativ, ce abordare ar trebui urmată pentru revizuirea pe fond a deciziei luate de medicul veterinar oficial în cadrul recursului promovat într-o astfel de cauză?

---

(1) Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman (JO 2004, L 139, p. 206, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 132).
(2) Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO 2004, L 165, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 58, p. 216).

Recurs introdus la 16 august 2019 de John Dalli împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 6 iunie 2019 în cauza T-399/17, Dalli/Comisia

(Cauza C-615/19 P)

(2019/C 328/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: John Dalli (reprezentanți: L. Levi, S. Rodrigues, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

— Anularea hotărârii atacate și declararea admisibilității și temeiniciei cererii recurentului în cauza T-399/17 și prin urmare dispunerea:

  — compensării prejudiciului, în special a prejudiciului moral, care poate fi estimat, cu titlu provizoriu, la 1 000 000 de euro;

  — obligării pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

— Obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente atât recursului, cât și procedurii în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul primului motiv, recurentul invocă mai multe erori de drept, și anume încălcarea obligației de motivare și denaturarea dosarului prin respingerea primului capăt de cerere privind nelegalitatea deciziei de a deschide ancheta.

În al doilea rând, recurentul susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin respingerea celui de al doilea capăt de cerere privind vicii în caracterizarea anchetei și extinderea nelegală a acesteia.

În al treilea rând, recurentul invocă o denaturare a probelor și o încălcare a dreptului la apărare în cadrul hotărârii Tribunalului în care al treilea capăt de cerere, privind încălcarea principiilor aplicabile strângerii probelor, denaturarea și falsificarea probelor a fost respins.

În al patrulea rând, recurentul invocă a denaturare a situației de fapt și a probelor, precum și săvârșirea de către Tribunal a unor erori de drept prin respingerea celui de al patrulea capăt de cerere privind încălcarea dreptului la apărare, a articolului 4 din Decizia 1999/396 Comisiei (1) și a articolului 18 din Instrucțiunile OLAF.

În al cincilea rând, recurentul susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept încălcând obligația de motivare și denaturând probele prin respingerea celui de al cincilea capăt de cerere privind încălcarea articolului 11 alineatul (7) din Regulamentul nr. 1073/1999 (2) și a articolului 13 alineatul (5) din regulamentul intern al Comitetului de supraveghere.

În al șaselea rând, recurentul invocă mai multe erori de drept și denaturarea probelor în cadrul hotărârii Tribunalului în care a fost respins al șaselea capăt de cerere privind încălcarea principiului prezumției de nevinovăție, încălcarea articolului 8 din Regulamentul nr. 1073/1999 și a articolului 339 TFUE, precum și încălcarea dreptului la protecția datelor personale.

Prin intermediul celui de al șaptelea și ultimul motiv, recurentul invocă o denaturare a cererii introductive și a dovezilor și o eroare de drept săvârșită de Tribunal prin aceea că a conchis că recurentul nu a stabilit existența unui prejudiciu moral.

([1]) Decizia Comisiei din 2 iunie 1999 privind condițiile și metodele de efectuare a investigațiilor interne pentru combaterea fraudei, a corupției și a oricăror activități ilegale care afectează interesele Comunităților (JO 1999, L 149, p. 57, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 156).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Lupta Antifraudă (OLAF) (JO 1999, L 136, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 129).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 2 iulie 2019 — Mahmoudian/Consiliul

(Cauza T-406/15) [1]

(„Răspundere extracontractuală — Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Republicii Islamice Iran — Înghețarea fondurilor — Restricții privind admisia pe teritoriul statelor membre — Repararea prejudiciului pretins suferit ca urmare a înscrierii și a menținerii numelui reclamantului pe lista persoanelor și entităților cărora li se aplică măsuri restrictive — Prejudiciu material — Prejudiciu moral")

(2019/C 328/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Fereydoun Mahmoudian (Teheran, Iran) (reprezentanți: A. Bahrami și N. Korogiannakis, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: R. Liudvinaviciute-Cordeiro și M. Bishop, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial A. Aresu și D. Gauci, ulterior A. Aresu și R. Tricot, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se urmărește repararea prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l a suferit ca urmare a adoptării Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO 2010, L 195, p. 39), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 668/2010 al Consiliului din 26 iulie 2010 de punere în aplicare a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 423/2007 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2010, L 195, p. 25), a Deciziei 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/413 (JO 2010, L 281, p. 81) și a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 (JO 2010, L 281, p. 1), prin care numele reclamantului a fost înscris și menținut pe listele persoanelor și entităților cărora li se aplică măsuri restrictive

Dispozitivul

1) *Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata către domnul Fereydoun Mahmoudian a unei despăgubiri de 71 000 de euro pentru prejudiciul moral suferit.*

2) *Respinge în rest acțiunea.*

3) *Domnul Fereydoun Mahmoudian, Consiliul și Comisia suportă, fiecare, propriile cheltuieli de judecată.*

[1] JO C 337, 12.10.2015.

Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2019 — CCPL și alții/Comisia

(Cauza T-522/15) [1]

(„Concurență — Înțelegeri — Piața ambalajelor alimentare pentru vânzarea cu amănuntul — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 101 TFUE — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Valoarea vânzărilor — Plafon al amenzii — Proporționalitate — Egalitate de tratament — Capacitate contributivă")

(2019/C 328/39)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamante: CCPL — Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Reggio Emilia, Italia), Coopbox group SpA (Reggio Emilia), Poliemme Srl (Reggio Emilia), Coopbox Hispania, SL (Lorca, Spania), Coopbox Eastern s. r. o. (Nové Mesto nad Váhom, Slovacia) (reprezentanți: S. Bariatti și E. Cucchiara, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial F. Jimeno Fernández, A. Biolan și P. Rossi, ulterior F. Jimeno Fernandez, P. Rossi și L. Malferrari, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită, cu titlu principal, anularea în parte a Deciziei C(2015) 4336 final a Comisiei din 24 iunie 2015 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (AT.39563 — Ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul) și, cu titlu subsidiar, reducerea cuantumului amenzilor aplicate reclamantelor

Dispozitivul

1) *Anulează articolul 2 alineatul (1) literele (f) și (g), alineatul (2) literele (d) și (e) și alineatul (4) literele (c) și (d) din Decizia C(2015) 4336 final a Comisiei din 24 iunie 2015 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (AT.39563 — Ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul).*

2) *Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv cele aferente procedurii de măsuri provizorii.*

[1] JO C 354, 26.10.2015.

Hotărârea Tribunalului din 12 iulie 2019 — Toshiba Samsung Storage Technology și Toshiba Samsung Storage Technology Korea/Comisia

(Cauza T-8/16) [1]

(„Concurență — Înțelegeri — Piața unităților de disc optic — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Acorduri coluzive privind cereri de ofertă organizate de doi fabricanți de computere — Încălcarea normelor esențiale de procedură și a dreptului la apărare — Competența Comisiei — Sfera geografică a încălcării — Încălcare unică și continuă — Principiul bunei administrări — Orientările din 2006 privind calcularea amenzilor")

(2019/C 328/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Toshiba Samsung Storage Technology Corp. (Tokyo, Japonia) și Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. (Suwon-si, Corea de Sud) (reprezentanți: inițial M. Bay, J. Ruiz Calzado, A. Aresu și A. Scordamaglia Tousis, ulterior M. Bay, J. Ruiz Calzado și A. Aresu, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial N. Khan, A. Biolan și M. Farley, ulterior A. Biolan, M. Farley și A. Cleenewerck de Crayencour, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită, cu titlu principal, anularea în tot sau în parte a Deciziei C(2015) 7135 final a Comisiei din 21 octombrie 2015 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul AT.39639 — Unități de disc optic) și, cu titlu subsidiar, reducerea cuantumului amenzii aplicate reclamantelor,

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Toshiba Samsung Storage Technology Corp. și Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele ale Comisiei Europene.*

[1] JO C 98, 14.3.2016.

Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2019 — Yanukovych/Consiliul

(Cauza T-244/16 și T-285/17) [1]

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețare a fondurilor — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Menținerea numelui reclamantului pe listă — Obligația Consiliului să verifice că decizia unei autorități a unui stat terț a fost luată cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă")

(2019/C 328/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kiev, Ucraina) (reprezentanți: T. Beazley, QC, E. Dean și J. Marjason-Stamp, barristers)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: P. Mahnič și J. P. Hix, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea, pe de o parte, a Deciziei (PESC) 2016/318 a Consiliului din 4 martie 2016 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2016, L 60, p. 76) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/311 al Consiliului din 4 martie 2016 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2016, L 60, p. 1) și, pe de altă parte, a Deciziei (PESC) 2017/381 a Consiliului din 3 martie 2017 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2017, L 58, p. 34) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/374 al Consiliului din 3 martie 2017 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2017, L 58, p. 1), în măsura în care numele reclamantului a fost menținut pe lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive

Dispozitivul

1) *Anulează Decizia (PESC) 2016/318 a Consiliului din 4 martie 2016 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/311 al Consiliului din 4 martie 2016 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, precum și Decizia (PESC) 2017/381 a Consiliului din 3 martie 2017 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/374 al Consiliului din 3 martie 2017 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, în măsura în care numele domnului Viktor Fedorovych Yanukovych a fost menținut pe lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive.*

2) *Consiliul Uniunii Europene suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de domnul Yanukovych.*

([1]) JO C 243, 4.7.2016.

Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2019 — IPPT PAN/Comisia și REA

(Cauza T-805/16) ([1])

(„Clauză compromisorie — Al șaselea și al șaptelea program-cadru pentru acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și de demonstrare — Decizie de recuperare prin compensare a unor creanțe ale Uniunii cu titlu de executare a unor contracte — Protecție jurisdicțională efectivă — Dreptul de a sesiza Mediatorul — Regulamentul financiar — Caracterul cert al unei creanțe — Încredere legitimă — Principiul nediscriminării — Principiul bunei administrări — Abuzul de putere — Răspundere contractuală — Raport de audit — Costuri eligibile")

(2019/C 328/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Instytut Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk (IPPT PAN) (Varsovie, Polonia) (reprezentant: M. Le Berre, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial M. Siekierzyńska și P. Rosa Plaza, ulterior M. Siekierzyńska și F. van den Berghe, agenți), Agence exécutive pour la recherche (reprezentanți: S. Payan-Lagrou și V. Canetti, agenți, asistați de D. Waelbroeck și A. Duron, avocați)

Intervenientă în susținerea reclamantului: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea Deciziei din 6 septembrie 2016 a Comisiei privind recuperarea pretinselor sale creanțe față de reclamant în temeiul celor două contrate încheiate în cadrul celui de al șaselea Program-cadru al Comunității Europene pentru acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și de demonstrare, prin compensare cu sumele datorate de REA reclamantului în temeiul unei convenții de subvenționare încheiate în cadrul celui de al șaptelea Program-cadru al Comunității Europene pentru acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și de demonstrare și, pe de altă parte, o cerere întemeiată pe articolul 272 TFUE având ca obiect constatarea inexistenței pretinselor creanțe ale Comisiei în temeiul celor două contracte încheiate în cadrul celui de al șaselea Program-cadru sus-menționat și obligarea Comisiei și a REA la plata sumei de 69 623,94 euro în temeiul convenției de subvenționare încheiate în cadrul celui de al șaptelea Program-cadru menționat anterior, precum și la plata de dobânzi de întârziere

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Instytut Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk (IPPT PAN) suportă două treimi din cheltuielile sale de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Agence exécutive pour la recherche (REA).*

3) *Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și o treime din cheltuielile de judecată efectuate de IPPT PAN.*

4) *Republica Polonă suportă propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 22, 23.1.2017.

Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2019 — Air France/Comisia

(Cauza T-894/16) ([1])

(„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Măsurile puse în aplicare de Franța în favoarea aeroportului din Marsilia Provence și a companiilor aeriene care utilizează aeroportul — Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă — Subvenții pentru investiții — Diferențierea taxelor de aeroport aplicabile zborurilor interne și zborurilor internaționale — Taxe de aeroport reduse pentru încurajarea zborurilor cu plecare de la noul terminal Marsilia Provence 2 — Lipsa afectării individuale — Neafectarea substanțială a poziției concurențiale — Inadmisibilitate")

(2019/C 328/43)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Société Air France (Tremblay-en-France, Franța) (reprezentant: R. Sermier, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Noë, C. Giolito și C. Georgieva-Kecsmar, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Aéroport Marseille Provence SA (Marignane, Franța) (reprezentant: A. Lepièce, avocat), Ryanair DAC, fostă RyanairLtd (Dublin, Irlanda) și Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (reprezentanți: E. Vahida și I.-G. Metaxas-Maranghidis, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea Deciziei (UE) 2016/1698 a Comisiei din 20 februarie 2014 privind măsurile SA.22932 (11/C) (ex NN 37/07) puse în aplicare de Franța în favoarea aeroportului din Marsilia Provence și a companiilor aeriene care utilizează aeroportul (JO 2016, L 260, p. 1)

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea ca fiind inadmisibilă.*

2) *Société Air France suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.*

3) *Ryanair DAC și Airport Marketing Services Ltd, precum și Aéroport Marseille Provence SA suportă propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 46, 13.2.2017.

Hotărârea Tribunalului din 12 iulie 2019 — Transdev și alții/Comisia

(Cauza T-291/17) ([1])

(„Ajutoare de stat — Schemă de ajutor pusă în aplicare de Franța între 1994 și 2008 — Subvenții pentru investiții acordate de regiunea Île de France — Decizie prin care schema de ajutor este declarată compatibilă cu piața internă — Noțiunile de «ajutor existent» și de «ajutor nou» — Articolul 107 TFUE — Articolul 108 TFUE — Articolul 1 litera (b) punctele (i) și (v) din Regulamentul (UE) 2015/1589 — Termen de prescripție — Articolul 17 din Regulamentul 2015/1589 — Obligația de motivare”)

(2019/C 328/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Transdev (Issy-les-Moulineaux, Franța), Transdev Île de France (Issy-les-Moulineaux), Transports rapides automobiles (TRA) (Villepinte, Franța) (reprezentant: F. Salat-Baroux, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar și T. Maxian Rusche, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, având ca obiect anularea în parte a Deciziei (UE) 2017/1470 a Comisiei din 2 februarie 2017 privind schemele de ajutor SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) puse în aplicare de Franța în favoarea întreprinderilor de transport cu autobuzul în regiunea Île de France (JO 2017, L 209, p. 24)

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Transdev, Transdev Île de France și Transports rapides automobiles (TRA) suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.*

([1]) JO C 231, 17.7.2017.

Hotărârea Tribunalului din 12 iulie 2019 — Région Île-de-France/Comisia

(Cauza T-292/17) ([1])

(„Ajutoare de stat — Schemă de ajutor pusă în aplicare de Franța între 1994 și 2008 — Subvenții pentru investiții acordate de regiunea Île-de-France — Decizie prin care schema de ajutor este declarată compatibilă cu piața internă — Avantaj — Caracter selectiv — Articolul 107 alineatul (1) TFUE — Obligația de motivare — Noțiunea de «ajutor existent» și de «ajutor nou» — Articolul 108 TFUE — Articolul 1 litera (b) punctele (i) și (v) din Regulamentul (UE) 2015/1589”)

(2019/C 328/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Région Île-de-France (Franța) (reprezentant: J.-P. Hordies, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar și T. Maxian Rusche, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea în parte a Deciziei (UE) 2017/1470 a Comisiei din 2 februarie 2017 privind schemele de ajutor SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) puse în aplicare de Franța în favoarea întreprinderilor de transport cu autobuzul în regiunea Île-de-France (JO 2017, L 209, p. 24)

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Région Île-de-France suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile efectuate de Comisia Europeană.*

([1]) JO C 231, 17.7.2017.

Hotărârea Tribunalului din 12 iulie 2019 — Optile/Comisia

(Cauza T-309/17) [1]

(„Ajutoare de stat — Schemă de ajutor pusă în aplicare de Franța între 1994 și 2008 — Subvenții pentru investiții acordate de regiunea Île-de-France — Decizie prin care schema de ajutor este declarată compatibilă cu piața internă — Noțiunile de «ajutor existent» și de «ajutor nou» — Articolul 107 TFUE — Articolul 108 TFUE — Articolul 1 litera (b) punctele (i) și (v) din Regulamentul (UE) 2015/1589 — Termen de prescripție — Articolul 17 din Regulamentul 2015/1589")

(2019/C 328/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Organisation professionnelle des transports d'Île de France (Optile) (Paris, Franța) (reprezentanți: F. Thiriez și M. Dangibeaud, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar și T. Maxian Rusche, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea în parte a Deciziei (UE) 2017/1470 a Comisiei din 2 februarie 2017 privind schemele de ajutor SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) puse în aplicare de Franța în favoarea întreprinderilor de transport cu autobuzul în regiunea Île-de-France (JO 2017, L 209, p. 24)

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Organisation professionnelle des transports d'Île de France (Optile) suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile efectuate de Comisia Europeană.*

[1] JO C 249, 31.7.2017.

Hotărârea Tribunalului din 12 iulie 2019 — Ceobus și alții/Comisia

(Cauza T-330/17) [1]

(„Ajutoare de stat — Schemă de ajutor pusă în aplicare de Franța între 1994 și 2008 — Subvenții pentru investiții acordate de regiunea Île-de-France — Decizie prin care schema de ajutor este declarată compatibilă cu piața internă — Noțiunea de «ajutor existent» și de «ajutor nou» — Articolul 107 TFUE — Articolul 108 TFUE — Articolul 1 litera (b) punctele (i) și (v) din Regulamentul (UE) 2015/1589 — Termen de prescripție — Articolul 17 din Regulamentul 2015/1589")

(2019/C 328/47)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Ceobus (Génicourt, Franța) și ceilalți reclamanți ale căror nume figurează în anexa la hotărâre (reprezentanți: inițial D. de Combles de Nayves, ulterior F. Segalen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar și T. Maxian Rusche, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea în parte a Deciziei (UE) 2017/1470 a Comisiei din 2 februarie 2017 privind schemele de ajutor SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) puse în aplicare de Franța în favoarea întreprinderilor de transport cu autobuzul în regiunea Île-de-France (JO 2017, L 209, p. 24)

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Ceobus și ceilalți reclamanți ale căror nume figurează în anexă suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile efectuate de Comisia Europeană.*

([1]) JO C 231, 17.7.2017.

Hotărârea Tribunalului din 12 iulie 2019 — Steifer/CESE

(Cauza T-331/17) ([1])

(„Funcție publică — Funcționari — Pensii — Drepturi de pensie dobândite anterior intrării în serviciul Uniunii — Transfer în sistemul Uniunii — Spor de vechime — Rambursarea cuantumului drepturilor de pensie neluate în considerare în sistemul de calcul al contribuțiilor la sistemul statutar de pensii al Uniunii — Lipsa unor fapte noi și substanțiale — Lipsa unei erori scuzabile — Răspundere — Inadmisibilitate")

(2019/C 328/48)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Guy Steifer (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: M.-A. Lucas și M. Bertha, avocați)

Pârât: Comitetul Economic și Social European (reprezentanți: M. Pascua Mateo, K. Gambino și L. Camarena Januzec, agenți, asistați de M. Troncoso Ferrer și F. M. Hislaire, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE având ca obiect, în primul rând, anularea notei directorului pentru resurse umane și financiare al CESE din 21 octombrie 2002 de respingere a cererii reclamantului din 2 octombrie 2002 de a i se rambursa, cu dobânzi de întârziere, partea nebonificată din drepturile sale de pensie transferate în sistemul Uniunii Europene și a deciziei 360/03 A a respectivului director din 15 decembrie 2003 de stabilire a drepturilor sale de pensie, în al doilea rând, obligarea CESE la rambursarea cuantumului contribuțiilor periodice plătite de Oficiul Național de Pensii către CESE de la 1 ianuarie 2004 în cadrul transferului drepturilor sale de pensie și, lunar, a cuantumului contribuțiilor periodice care vor fi plătite pe viitor și, în al treilea rând, repararea prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-a suferit din cauza unuia dintre motivele notei menționate, prin care acest director l-ar fi informat în mod eronat că nu avea dreptul la o pensie belgiană

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*

2) *Îl obligă pe domnul Guy Steifer la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 231, 17.7.2017.

Hotărârea Tribunalului din 12 iulie 2019 — STIF-IDF/Comisia

(Cauza T-738/17) ([1])

(„Ajutoare de stat — Schemă de ajutor pusă în aplicare în mod nelegal de Franța între 1994 și 2008 — Subvenții pentru investiții acordate de STIF-IDF — Decizie prin care schema de ajutor este declarată compatibilă cu piața internă — Avantaj — Compensarea costurilor inerente executării unor obligații de serviciu public — Articolul 107 alineatul (1) TFUE — Obligația de motivare")

(2019/C 328/49)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Syndicat Transport Île de France (STIF-IDF) (Paris, Franța) (reprezentanți: B. Le Bret și C. Rydzynski, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar și T. Maxian Rusche, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea în parte a Deciziei (UE) 2017/1470 a Comisiei din 2 februarie 2017 privind schemele de ajutor SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) puse în aplicare de Franța în favoarea întreprinderilor de transport cu autobuzul în regiunea Île-de-France (JO 2017, L 209, p. 24)

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Syndicat Transport Île de France (STIF-IDF) suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile efectuate de Comisia Europeană.*

([1]) JO C 22, 22.1.2018.

Hotărârea Tribunalului din 9 iulie 2019 — Germania/Comisia

(Cauza T-53/18) ([1])

(„Apropierea legislațiilor — Regulamentul (UE) nr. 305/2011 — Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 — Produse pentru construcții — Standardele armonizate EN 13341:2005 + A1:2011 și EN 12285-2:2005 — Obligația de motivare")

(2019/C 328/50)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: inițial T. Henze și J. Möller, ulterior J. Möller, ulterior J. Möller, agenți, asistați de M. Winkelmüller, de F. van Schewick și de M. Kottmann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Hermes și A. Sipos, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea, în primul rând, a Deciziei (UE) 2017/1995 a Comisiei din 6 noiembrie 2017 de menținere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a referinței standardului armonizat EN 13341:2005 + A1:2011 privind rezervoarele termoplastice statice pentru depozitarea deasupra solului a combustibililor pentru încălzire, a benzinei și a motorinei pentru uz casnic, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2017, L 288, p. 36) și, în al doilea rând, a Deciziei (UE) 2017/1996 a Comisiei din 6 noiembrie 2017 de menținere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a referinței standardului armonizat EN 12285-2:2005 privind rezervoarele de oțel executate în atelier, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2017, L 288, p. 39).

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.*

([1]) JO C 112, 26.3.2018.

Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2019 — Gollnisch/Parlamentul

(Cauza T-95/18) ([1])

(„Norme privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European — Indemnizație de asistență parlamentară — Recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat — Reclamație — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Eroare de fapt")

(2019/C 328/51)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Franța) (reprezentant: B. Bonnefoy-Claudet, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: S. Seyr și M. Ecker, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtului: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer, R. Meyer și A. Jensen, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului din 1 iulie 2016 referitoare la recuperarea din partea reclamantului a sumei de 275 984,23 euro plătite în mod nejustificat cu titlu de asistență parlamentară, a notei de debit aferente acestei decizii din 5 iulie 2016 și a deciziei biroului Parlamentului din 23 octombrie 2017 de confirmare a deciziei chestorilor din 14 martie 2017 de respingere a reclamației îndreptate împotriva deciziei din 1 iulie 2016

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Domnul Bruno Gollnisch suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și cheltuielile de judecată efectuate de Parlamentul European.*

3) *Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.*

---

(1) JO C 142, 23.4.2018.

Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2019 — Klymenko/Consiliul

(Cauza T-274/18) (1)

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețare a fondurilor — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Menținerea numelui reclamantului pe listă — Obligația Consiliului să verifice că decizia unei autorități a unui stat terț a fost luată cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă”)

(2019/C 328/52)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moscova, Rusia) (reprezentant: M. Phelippeau, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: A. Vitro și P. Mahnič, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea Deciziei (PESC) 2018/333 a Consiliului din 5 martie 2018 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2018, L 63, p. 48) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/326 al Consiliului din 5 martie 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2018, L 63, p. 5), în măsura în care numele reclamantului a fost menținut pe lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive

Dispozitivul

1) *Anulează Decizia (PESC) 2018/333 a Consiliului din 5 martie 2018 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/326 al Consiliului din 5 martie 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, în măsura în care numele domnului Oleksandr Viktorovych Klymenko a fost menținut pe lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive.*

2) *Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 249, 16.7.2018.

Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2019 — Pshonka/Consiliul

(Cauza T-285/18) ([1])

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețare a fondurilor — Lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Menținerea numelui reclamantului pe listă — Obligația Consiliului să verifice că decizia unei autorități a unui stat terț a fost luată cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă")

(2019/C 328/53)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamant: Viktor Pavlovych Pshonka (Kiev, Ucraina) (reprezentant: M. Mleziva, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: V. Piessevaux și R. Pekař, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei (PESC) 2018/333 a Consiliului din 5 martie 2018 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2018, L 63, p. 48) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/326 al Consiliului din 5 martie 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2018, L 63, p. 5), în măsura în care numele reclamantului a fost menținut pe lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive

Dispozitivul

1) *Anulează Decizia (PESC) 2018/333 a Consiliului din 5 martie 2018 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/326 al Consiliului din 5 martie 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, în măsura în care numele domnului Viktor Pavlovych Pshonka a fost menținut pe lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive.*

2) *Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.*

(1) JO C 249, 16.7.2018.

Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2019 — Pshonka/Consiliul

(Cauza T-289/18) (1)

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețare a fondurilor — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Menținerea numelui reclamantului pe listă — Obligația Consiliului să verifice că decizia unei autorități a unui stat terț a fost luată cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă")

(2019/C 328/54)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamant: Artem Viktorovych Pshonka (Kramatorsk, Ucraina) (reprezentant: M. Mleziva, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: V. Piessevaux și R. Pekař, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea Deciziei (PESC) 2018/333 a Consiliului din 5 martie 2018 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2018, L 63, p. 48) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/326 al Consiliului din 5 martie 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2018, L 63, p. 5), în măsura în care numele reclamantului a fost menținut pe lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive

Dispozitivul

1) *Anulează Decizia (PESC) 2018/333 a Consiliului din 5 martie 2018 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/326 al Consiliului din 5 martie 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, în măsura în care numele domnului Artem Viktorovych Pshonka a fost menținut pe lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive.*

2) *Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.*

(1) JO C 249, 16.7.2018.

Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2019 — Hauzenberger/EUIPO (TurboPerformance)

(Cauza T-349/18) ([1])

(„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene figurative TurboPerformance — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001")

(2019/C 328/55)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Andreas Hauzenberger (Sinzing, Germania) (reprezentant: B. Bittner, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: M. Eberl și D. Hanf, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 5 aprilie 2018 (cauza R 2206/2017-4), privind o cerere de înregistrare a unui semn figurativ TurboPerformance ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Îl obligă pe domnul Andreas Hauzenberger la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 259, 23.7.2018.

Hotărârea Tribunalului din 9 iulie 2019 — Hugo's Hotel/EUIPO — H'ugo's (HUGO'S BURGER Bar)

(Cauza T-397/18) ([1])

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative HUGO'S BURGER Bar — Marca Uniunii Europene verbală anterioară H'ugo's — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001")

(2019/C 328/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Hugo's Hotel Ltd (St. Julians, Malta) (reprezentant: R. Sladden, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: E. Śliwińska și J. Ivanauskas agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: H'ugo's GmbH (München, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 2 mai 2018 (cauza R 1879/2017-4) privind o procedură de opoziție între H'ugo's și Hugo's Hotel.

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Hugo's Hotel Ltd la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 301, 27.8.2018.

Hotărârea Tribunalului din 9 iulie 2019 — XF/Comisia

(Cauza T-482/18) ([1])

(„Funcție publică — Funcționari — Remunerație — Indemnizație de instalare — Schimbare temporară a locului de repartizare — Schimbare a reședinței")

(2019/C 328/57)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: XF (reprezentant: J.-N. Louis, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Bohr și D. Milanowska, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE având ca obiect anularea deciziei Oficiului pentru Administrarea și Plata Drepturilor Individuale (PMO) al Comisiei din 2 octombrie 2017, prin care acesta i-a refuzat reclamantului beneficiul indemnizației de instalare cu ocazia mutării sale și a intrării sale în funcție la sediul Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) la Bruxelles (Belgia)

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Îl obligă pe XF la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană.*

([1]) JO C 364, 8.10.2018.

Ordonanța Tribunalului din 8 iulie 2019 — Lidl Stiftung/EUIPO — Amedei (For you)

(Cauza T-480/16) ([1])

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative For you — Decizie de respingere a cererii de înregistrare pentru motive absolute de refuz — Dispariția interesului de a exercita acțiunea — Nepronunțare asupra fondului")

(2019/C 328/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Germania) (reprezentanți: A. Berger și M. Wolter, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Amedei Srl (Pontedera, Italia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 28 aprilie 2016 (cauza R 851/2015-5) privind o procedură de opoziție între Amedei și Lidl Stiftung.

Dispozitivul

1) *Nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului.*

2) *Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 402, 31.10.2016.

Ordonanța Tribunalului din 9 iulie 2019 — Scaloni și Figini/Comisia

(Cauza T-158/18) ([1])

(„Acțiune în despăgubire — Rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții — Directiva 2014/59/UE și Regulamentul (UE) nr. 806/2014 — Ajutoare de stat — Nerespectarea cerințelor de formă — Articolul 76 litera (d) din Regulamentul de procedură — Inadmisibilitate vădită")

(2019/C 328/59)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamanți: Mario Scaloni (Ancona, Italia) și Ennio Figini (Chiaravalle, Italia) (reprezentant: P. Putti, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Recchia, A. Steiblytė și K.-P. Wojcik, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Parlamentul European (reprezentanți: L. Visaggio și M. Sammut, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: E. Rebasti și J. Bauerschmidt, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se urmărește repararea prejudiciilor materiale pe care reclamanții pretind că le-ar fi suferit ca urmare a refuzului Comisiei de a autoriza Republica Italiană să instituie un ajutor de stat în favoarea Banca delle Marche

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Îi obligă pe domnii Mario Scaloni și Ennio Figini să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.*

3) *Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 152, 30.4.2018.

Ordonanța Tribunalului din 5 iulie 2019 — ArcelorMittal Bremen/Comisia

(Cauza T-544/18) ([1])

(„Mediu — Directiva 2003/87/CE — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Regulamentul (UE) nr. 389/2013 — Norme tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii — Notificare a unei modificări a tabelului național de alocare privind Germania pentru perioada cuprinsă între anii 2013 și 2020 — Cerere de modificare a tabelului național de alocare înregistrat în Registrul de tranzacții al Uniunii Europene — Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Instrucțiune dată în cursul procesului de către Comisie administratorului central — Dispariția obiectului litigiului — Nepronunțare asupra fondului")

(2019/C 328/60)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: ArcelorMittal Bremen GmbH (Bremen, Germania) (reprezentanți: S. Altenschmidt și D. Jacob, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland și A. Becker, agenți)

Obiectul

Cu titlu principal, cerere întemeiată pe articolul 265 TFUE, prin care se urmărește constatarea faptului că Comisia s-a abținut în mod nelegal să îi dea administratorului central instrucțiunea de a face în tabelul național de alocare, înregistrat în *Registrul de tranzacții al Uniunii Europene* (EUTL), modificarea notificată la 8 februarie 2018 de Republica Federală Germania în ceea ce privește instalația reclamantei și, cu titlu subsidiar, cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se urmărește anularea pretinsei decizii adoptate de Comisie la 31 august 2018, aferentă punerii în întârziere a reclamantei din data de 14 mai 2018

Dispozitivul

1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra acțiunii.*

2) *Respinge cererea care urmărea „mustrarea" reprezentanților Comisiei Europene, întrucât ar fi prezentat elemente inexacte în fața Tribunalului și nu și-ar fi îndeplinit obligația procedurală de a prezenta o informare conformă realității.*

3) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra cererii de intervenție a Republicii Federale Germania.*

4) *Obligă Comisia la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de ArcelorMittal Bremen GmbH.*

5) *Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată aferente cererii de intervenție.*

([1]) JO C 399, 5.11.2018.

Ordonanța Tribunalului din 9 iulie 2019 — VodafoneZiggo Group/Comisia

(Cauza T-660/18) ([1])

(„Acțiune în anulare — Comunicații electronice — Articolul 7 din Directiva 2002/21/CE — Furnizare cu ridicata de acces fix — Putere semnificativă comună pe piață — Obligații de reglementare specifice impuse operatorilor — Proiect de măsuri pus la dispoziție de autoritatea națională de reglementare — Observații ale Comisiei — Nedeschiderea celei de a doua etape a procedurii — Act care nu este supus căilor de atac — Articolul 130 din Regulamentul de procedură — Inadmisibilitate")

(2019/C 328/61)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: VodafoneZiggo Group BV (Utrecht, Țările de Jos) (reprezentanți: W. Knibbeler și A. Pliego Selie, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Braun și L. Nicolae, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea deciziei despre care se pretinde a fi cuprinsă în scrisoarea din 30 august 2018, pe care Comisia a adresat-o Autoriteit Consument en Markt (Autoritatea pentru Consumatori și Piețe, Țările de Jos), autoritatea neerlandeză de reglementare, care conține observațiile sale formulate în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice („directiva-cadru") (JO 2002, L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195), în legătură cu un proiect de măsuri pus la dispoziția sa de autoritatea respectivă (cauzele NL/2018/2099 și NL/2018/2100)

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*

2) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe cu privire la cererile de intervenție formulate de Regatul Țărilor de Jos, precum și de T-Mobile Netherlands Holding BV, de T-Mobile Netherlands BV, de T-Mobile Thuis BV și de Tele2 Nederland BV.*

3) *VodafoneZiggo Group BV suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană, cu excepția celor aferente cererilor de intervenție.*

4) *VodafoneZiggo Group, Comisia, Regatul Țărilor de Jos, precum și T-Mobile Netherlands Holding, T-Mobile Netherlands, T-Mobile Thuis și Tele2 Nederland suportă, fiecare, propriile cheltuieli de judecată aferente cererilor de intervenție.*

([1]) JO C 4, 7.1.2019.

Ordonanța Tribunalului din 4 iulie 2019 — romwell/EUIPO (twistpac)

(Cauza T-662/18) ([1])

(„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene verbale twistpac — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 — Obligație de diligență — Articolul 95 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001 — Acțiune vădit nefondată")

(2019/C 328/62)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: romwell GmbH & Co. KG (Breitscheidt, Germania) (reprezentanți: C. Spintig, S. Pietzcker și M. Prasse, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Söder, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 22 august 2018 (cauza R 336/2018 2), referitoare la o cerere de înregistrare a semnului verbal twistpac ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă romwell GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 4, 7.1.2019.

Ordonanța Tribunalului din 11 iulie 2019 — Vattenfall Europe Nuclear Energy/Comisia

(Cauza T-674/18) ([1])

(„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — A 16-a lege de modificare a Legii privind energia nucleară (Atomgesetz) — Punerea în aplicare a unei hotărâri a Bundesverfassungsgericht (Curtea Constituțională Federală, Germania) — Societăți care exploatează centrale nucleare — Încetarea exploatării — Compensație financiară pentru cantități de electricitate neproduse — Scrisoare a Comisiei — Lipsa necesității de notificare formală în temeiul articolului 108 alineatul (3) TFUE — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate")

(2019/C 328/63)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentanți: U. Karpenstein și R. Sangi, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Stromsky și K. Herrmann, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se urmărește anularea deciziei pretins cuprinse în scrisoarea Comisiei din 4 iulie 2018, semnată de directorul general adjunct al Direcției Generale Concurență a Comisiei și adresată Republicii Federale Germania

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*

2) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra cererii de intervenție a Republicii Federale Germania.*

3) *Obligă Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și a celor efectuate de Comisia Europeană.*

4) *Republica Federală Germania, Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH și Comisia suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată aferente cererii de intervenție.*

([1]) JO C 25, 21.1.2019.

Ordonanța Tribunalului din 10 iulie 2019 — Pilatus Bank/BCE

(Cauza T-687/18) ([1])

(„Acțiune în anulare — Politică economică și monetară — Supraveghere prudențială a instituțiilor de credit — Măsuri de suspendare luate de autoritatea națională de supraveghere — Numirea unei persoane de contact — Comunicare limitată cu BCE — Vicii de procedură — Acte intermediare sau pregătitoare — Dreptul la apărare — Inadmisibilitate”)

(2019/C 328/64)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pilatus Bank plc (Ta'Xbiex, Malta) (reprezentanți: O. Behrends, M. Kirchner și L. Feddern, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: E. Yoo, M. Puidokas și A. Karpf, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea e-mailului BCE din 10 septembrie 2018 în măsura în care, prin acesta, BCE a solicitat reclamantei să adreseze comunicările sale prin intermediul persoanei competente numite în temeiul dreptului maltez sau cu aprobarea acesteia

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*

2) *Obligă Pilatus Bank plc la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii privind măsurile provizorii.*

([1]) JO C 25, 21.1.2019.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 15 iulie 2019 — 3V Sigma/ECHA

(Cauza T-176/19 R)

(„Măsuri provizorii — REACH — Substanța uvasorb HEB — Procedură de evaluare — Decizie a Camerei de recurs a ECHA — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa urgenței”)

(2019/C 328/65)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: 3V Sigma SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: inițial C. Bryant, S. Hainsworth, solicitors, asistați de C. Krampitz, avocat, ulterior C. Bryant, S. Hainsworth și D. Anderson, solicitors)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (reprezentanți: inițial M. Heikkilä și W. Broere, ulterior W. Broere, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE și având ca obiect suspendarea executării Deciziei A-004-2017 a Camerei de recurs a ECHA din 15 ianuarie 2019 privind evaluarea substanței chimice uvasorb HEB și, prin urmare, amânarea termenului prevăzut pentru a comunica rezultatele testelor pe durata suspendării sau acordarea oricărei alte măsuri sau a unei măsuri complementare pe care președintele Tribunalului ar estima-o necesară sau corespunzătoare.

Dispozitivul

1) *Respinge cererea de măsuri provizorii.*

2) *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*

Ordonanța președintelui Tribunalului din 12 iulie 2019 — Highgate Capital Management/Comisia

(Cauza T-280/19 R)

(„Măsuri provizorii — Ajutoare de stat — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa necesității de a adopta măsurile provizorii solicitate — Necompetență — Inadmisibilitate”)

(2019/C 328/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Highgate Capital Management LLP (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: M. Struys și I. Van Damme, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Blanck, A. Bouchagiar și K.- P. Wojcik, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE prin care se solicită, pe de o parte, suspendarea executării unei decizii a Comisiei privind respingerea unei plângeri referitoare la un ajutor de stat pretins ilegal acordat Eurobank Ergasias SA prin vânzarea Piraeus Bank Bulgaria (SA.53105) și, pe de altă parte, acordarea altor măsuri provizorii.

Dispozitivul

1) *Respinge cererea de măsuri provizorii.*

2) *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*

Ordonanța președintelui Tribunalului din 12 iulie 2019 — CE/Comitetul Regiunilor

(Cauza T-355/19 R)

(„Procedură de măsuri provizorii — Funcție publică — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa urgenței”)

(2019/C 328/67)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: CE (reprezentant: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Pârât: Comitetul Regiunilor (reprezentanți: J.C. Cañoto Argüelles, M. Esparrago Arzadun și S. Bachotet, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE prin care se solicită, pe de o parte, suspendarea executării deciziei Comitetului Regiunilor din 17 aprilie 2019 privind rezilierea contractului reclamantei și, în subsidiar, a scrisorii Comitetului Regiunilor din 16 mai 2019 privind condițiile referitoare la perioada de preaviz și, pe de altă parte, adoptarea unor măsuri provizorii privind modalitățile perioadei de preaviz

Dispozitivul

1) *Respinge cererea de măsuri provizorii.*

2) *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*

Ordonanța președintelui Tribunalului din 15 iulie 2019 — Camerin/Comisia

(Cauza T-367/19 R)

(„Procedură de măsuri provizorii — Funcție publică — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa urgenței")

(2019/C 328/68)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Laure Camerin (Bastia, Franța) (reprezentant: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Berscheid, T. S. Bohr și D. Milanowska, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE, având ca obiect pe de o parte suspendarea executării deciziei Oficiului „Administrarea și plata drepturilor individuale" din 17 aprilie 2019 privind executarea unei popriri asupra pensiei reclamantei și, pe de altă parte, adoptarea unor măsuri provizorii care să garanteze că sumele care pot fi poprite nu depășesc suma lunară care corespunde salariului de bază al unui funcționar de gradul AST 1 prima treaptă.

Dispozitivul

1) *Respinge cererea de măsuri provizorii.*

2) *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*

Acțiune introdusă la 8 iulie 2019 — Landesbank Baden-Württemberg/SRB

(Cauza T-480/19)

(2019/C 328/69)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Germania) (reprezentanți: H. Berger și K. Rübsamen, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei pârâtului din 16 aprilie 2019, cu privire la calculul contribuțiilor *ex ante* la Fondul unic de rezoluție pentru anul 2019 (SRB/ES/SRF/2019/10), inclusiv a anexei la aceasta, în măsura în care decizia atacată incluzând anexa se referă la contribuția reclamantei;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE și a articolului 41 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta") ca urmare a motivării insuficiente a deciziei atacate

   — Reclamanta invocă faptul că comitetul pârât și-ar fi încălcat obligația de motivare, întrucât decizia atacată este motivată insuficient, iar anexa constă doar dintr-o serie de numere, din care nu se poate înțelege deloc în ce mod și pe baza căror considerente a calculat pârâtul contribuția reclamantei. Decizia atacată nu ar ține seama deloc de cerințele de motivare ridicate. Încălcarea obligației de motivare ar fi de asemenea esențială, întrucât aceasta ar influența conținutul deciziei atacate.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat de o instanță judecătorească în conformitate cu articolul 41 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) din cartă, ca urmare a neascultării reclamantei

   — În plus, comitetul pârât ar fi încălcat dreptul procedural fundamental al reclamantei de a fi ascultată de o instanță judecătorească, întrucât a adoptat actul juridic cu efecte defavorabile pentru aceasta, fără a o asculta în prealabil. Încălcarea dreptului de a fi ascultată ar fi esențială, întrucât o luare de poziție de către reclamantă anterior adoptării deciziei atacate ar fi putut conduce la o decizie privind calculul cu un conținut diferit.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului fundamental la o protecție juridică efectivă în conformitate cu articolul 47 primul paragraf din cartă, în lipsa posibilității de reexaminare a deciziei atacate

   — Reclamanta invocă faptul conform căruia comitetul pârât ar fi încălcat dreptul fundamental al reclamantei la acordarea unei protecții jurisdicționale efective, întrucât reexaminarea de către o instanță judecătorească a deciziei atacate este practic imposibilă. În plus, pârâtul ar fi omis să asigure pe cât posibil respectarea principiului contradictorialității, astfel încât să permită reclamantei să atace motivele pe care se bazează decizia atacată și, astfel, să își prezinte în mod util mijloacele în apărare.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 103 alineatul (7) litera (h) din Directiva 2014/59/UE ([1]), a articolului 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ([2]), a articolului 6 alineatul (5) prima teză din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 ([3]), a articolelor 16 și 20 din cartă și a principiului proporționalității, ca urmare a aplicării multiplicatorului asupra indicatorului IPS (Institutional Protection Scheme)

   — Reclamanta invocă faptul că comitetul pârât, încălcând articolul 103 alineatul (7) litera (h) din Directiva 2014/59/UE, articolul 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, articolul 6 alineatul (5) prima teză din Regulamentul delegat (UE) 2015/63, articolele 16 și 20 din cartă și principiul proporționalității, nu ar fi aplicat integral indicatorul IPS în ceea ce o privește pe reclamantă. Protecția pe care o oferă un sistem de garantare instituțional se aplică global și uniform pentru toate instituțiile membre. Diferențierea între instituții la nivelul indicatorului IPS este contrară sistemului și arbitrară. De asemenea, încadrarea reclamantei în categoria instituțiilor cu profil de risc maxim ar fi în mod evident incorectă și arbitrară.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 16 din cartă și a principiului proporționalității ca urmare a aplicării multiplicatorului de ajustare la risc

— Reclamanta invocă, în continuare, faptul că comitetul pârât ar fi încălcat libertatea acesteia de a desfășura o activitate comercială și principiul proporționalității, calculând multiplicatori de ajustare la risc care nu corespund profilului de risc bun al reclamantei în comparație cu alte instituții supuse contribuției. Riscul de a fi supusă unei proceduri de lichidare și de a utiliza fondurile Single Resolution Fund (SRF) ar fi unul minor în cazul reclamantei. Rolul multiplicatorului de ajustare la risc ar fi tocmai luarea în considerare a acestei probabilități, acesta trebuind să reflecte riscul individual.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe nelegalitatea articolelor 4-7 și a articolului 9 din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 și a anexei I la regulamentul delegat menționat

— În sfârșit, decizia atacată ar trebui anulată și pentru că articolele 4-7 și articolul 9 din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 și anexa I la regulamentul delegat menționat încalcă principiul acordării unei protecții jurisdicționale efective și principiul securității juridice. Reclamanta ar putea invoca, în subsidiar, în conformitate cu articolul 277 TFUE, faptul că temeiul juridic al deciziei atacate încalcă dreptul de rang superior al Uniunii. Aceasta consideră că articolul 277 TFUE este expresia principiului general, conform căruia nelegalitatea unei dispoziții de abilitare se repercutează asupra deciziei adoptate într-un caz individual pe baza acestuia.

---

(1) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190)

(2) Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 Text cu relevanță pentru SEE (JO 2013, L 176, p. 1).

(3) Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2015, L 11, p. 44).

Acțiune introdusă la 17 iulie 2019 — Puma/EUIPO — Gemma Group (Reprezentarea unui animal în salt)

(Cauza T-510/19)

(2019/C 328/70)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Puma SE (Herzogenaurach, Germania) (reprezentant: P. González-Bueno Catalán de Ocón, lawyer)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Gemma Group Srl (Cerasolo Ausa, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative reprezentând un animal în salt — cererea de înregistrare nr. 11 573 474

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 30 aprilie 2019 în cauza R 2057/2018-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO și a GEMMA GROUP S.r.l. la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 19 iulie 2019 — DO/Comisia

(Cauza T-517/19)

(2019/C 328/71)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: DO (reprezentant: Hüttl T., avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— În conformitate cu articolul 264 din versiunile consolidate a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene ([1]), anularea deciziei nr. OCM(2019) 7991-04/04/2019 (olaf.c.4[2019] 8720) adoptate la 4 aprilie 2019 de Oficiul European de Luptă Antifraudă împotriva fraudei (denumit în continuare „OLAF") în cauza OF/2015/0034/B4, precum și a deciziei nr. OCM(2019) 11506 -22/05/2019 (olaf.c.4[2019] 12610) adoptate la 22 mai 2019 în aceeași cauză, confirmând, în temeiul articolului 264 al doilea paragraf TFUE, părțile din deciziile atacate care au ca obiect protecția identității informatorilor și confidențialitatea notei interne a OLAF și a documentelor de lucru din cadrul procedurii.

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în conformitate cu articolul 134 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Prin prima decizie atacată, OLAF a refuzat accesul reclamantei la raportul întocmit de acesta dintâi cu privire la investiția în iluminatul public a Elios Innovatív Zrt. (dosarul OLAF nr. OF/2015/0034/B4), în timp ce, prin a doua decizie atacată, acesta a respins cererea de confirmare formulată de reclamant.

În susținerea acțiunii în anularea deciziilor atacate, reclamanta invocă opt motive.

1. Primul motiv întemeiat pe protecția drepturilor fundamentale

   — Consultarea documentului solicitat se încadrează în dreptul la libertatea de exprimare și de informare pe care îl are reclamanta în temeiul articolului 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Potrivit reclamantei, prin refuzul de a divulga documentul solicitat, pârâta nu a respectat criteriul drepturilor fundamentale consacrat de cartă și nu a luat în considerare aceste drepturi, limitând în mod disproporționat dreptul reclamantei la libertatea de exprimare și de informare.

2. Al doilea motiv întemeiat pe respingerea prezumției generale de interzicere a accesului

— Reclamanta consideră că prezumția generală de interzicere a accesului în ceea ce privește documentele OLAF este nelegală. Potrivit acesteia, dreptul fundamental de acces la documente nu poate fi golit de conținut astfel încât organismul care aplică dreptul să excludă de la regula generală privind publicitatea toate documentele elaborate de una dintre instituții (în prezenta cauză, de OLAF) fără analizarea conținutului informațiilor solicitate.

3. Al treilea motiv întemeiat pe atacarea obligației de confidențialitate

— Reclamanta impută OLAF faptul că a refuzat accesul deplin la documente în temeiul obligației de confidențialitate. Este disproporționată limitarea care permite, pe baza obligației respective, excluderea divulgării întregului dosar al investigației efectuate de OLAF, golind astfel complet de conținut dreptul cetățenilor Uniunii de a avea acces la documentele instituțiilor Uniuni Europene.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe dreptul de acces

— Reclamanta susține că este incompatibil cu regula generală privind publicitatea ca organismul care aplică dreptul să permită accesul numai la anumite documente în cazul în care solicitantul invocă un motiv imperativ de interes general împotriva prezumției de interzicere a accesului. Potrivit acesteia, organismul care prelucrează datele trebuie să facă dovada că există o excepție care permite limitarea divulgării.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe lipsa motivării privind presiunea externă și protecția procesului de luare a deciziilor

— Reclamanta susține că, în ceea ce privește exercitarea dreptului de acces, pârâta nu a efectuat o analiză individualizată și nu a motivat pe fond cu exactitate ce informații solicitate sunt necesare pentru adoptarea deciziei în curs.

6. Al șaselea motiv întemeiat pe lipsa motivării privind protecția intereselor comerciale

— Reclamanta susține că pârâta nu a făcut dovada că autorizarea accesului ar pune în pericol interesele comerciale ale persoanelor fizice sau juridice. Un pericol ipotetic nejustificat nu poate goli de conținut dreptul fundamental al solicitantului de a cunoaște și de a obține divulgarea informațiilor de interes general.

7. Al șaptelea motiv întemeiat pe justificarea transferului datelor cu caracter personal de motivele de interes public stabilite

— Reclamanta susține că argumentul pârâtei privind protecția datelor cu caracter personal este nelegal, deoarece, în cazul prestării unui serviciu public și al utilizării banilor publici, protecția datelor cu caracter personal se aplică în mod limitat. În plus, reclamanta reproșează că pârâta nu a informat-o cu privire la faptul că avea obligația să dovedească posibilitatea de a avea cunoștință de datele cu caracter personal pentru motive de interes general.

8. Al optulea motiv întemeiat pe interesul public superior în divulgarea documentelor solicitate

— Reclamanta afirmă că există un interes public superior în divulgarea documentului solicitat. Aceasta justifică interesul public superior prin faptul că nu trebuie să se aștepte ca autoritățile maghiare să efectueze o analiză pe fond cu privire la abuzurile grave constatate de OLAF. Potrivit reclamantei, numai divulgarea poate constitui un instrument eficace în această privință.

([1]) JO 2010, C 83, p. 1..

Acțiune introdusă la 25 iulie 2019 — Intering și alții/Comisia

(Cauza T-525/19)

(2019/C 328/72)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Intering SH.P.K. (Obiliq, Kosovo), Steinmüller Engineering GmbH (Gummersbach, Germania), Deling d.o.o. za proizvodnju, promet i usluge (Šići bb, Tuzla, Bosnia și Herțegovina), ZM- Vikom d.o.o. za proizvodnju, konstruckcije i montažu (Šibenik, Croația) (reprezentant: R. Spielhofen, avocat), asociate într-un consorțiu

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea deciziei pârâtei, reprezentată de Comisia Europeană, adoptate în numele și pentru Kosovo, din iunie 2019 (bazată pe un document nedatat, pus la dispoziția reclamantului la 7 iunie 2019) — număr de referință: Ares(2019)3677456-07/06/2019 — privind excluderea reclamantului din procedura de licitație în curs și neincluderea în lista scurtă („Short List"), în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract în cuprinsul programului numit „Sprijin UE pentru aer curat în Kosovo" vizând diminuarea emisiilor de praf și de oxizi de azot în centrala termică Kosovo B, unitățile B1 și B2 — Număr de referință al publicației: EuropeAid/140043/DH/WKS/XK.

Prin memoriul din 2 august 2019, solicitările au fost ajustate după cum urmează:

— anularea deciziei pârâtei, reprezentată de Comisia Europeană, adoptate în numele și pentru Kosovo, din 29 iulie 2019 (adusă la cunoștința reclamantului prin scrisoarea din 30 iulie 2019) — număr de referință: Ares(2019)4979920-30/07/2019 și Ares D(2019) NA/vk — privind excluderea reclamantului din procedura de licitație în curs și neincluderea în lista scurtă („Short List"), în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract în cuprinsul programului numit „Sprijin UE pentru aer curat în Kosovo" vizând diminuarea emisiilor de praf și de oxizi de azot în centrala termică Kosovo B, unitățile B1 și B2 — Număr de referință al publicației: EuropeAid/140043/DH/WKS/XK.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă opt motive.

1. Primul motiv: încălcarea principiilor transparenței și proporționalității, precum și a principiului egalității de tratament a candidaților, întrucât pârâta ar fi omis să clarifice îndoielile sale în legătură cu documentele depuse de reclamante, deși se pare că ar fi avut îndoieli în această privință, și ar fi exclus reclamantele de la continuarea procedurii de licitație, fără a le da posibilitatea de a clarifica îndoielile menționate.

2. Al doilea motiv: încălcarea principiilor transparenței și proporționalității, întrucât pârâta ar fi omis să motiveze decizia sa de excludere a reclamantelor de la continuarea procedurii de licitație și totodată nu ar fi acordat reclamantelor acces la raportul de evaluare detaliată și la informațiile privind avantajele și caracteristicile candidaților care au fost incluși în selecția finală, care au stat la baza deciziei atacate.

3. Al treilea motiv: încălcarea principiului general conform căruia, pe parcursul procedurii de licitație, documentele de licitație trebuie protejate împotriva oricăror modificări, dat fiind faptul că, potrivit celor comunicate de pârâtă, candidatura reclamantelor ar fost evaluată pe baza unor subcriterii și interpretări, pentru care nu ar fi existat dispoziții în documentele procedurii respective.

4. Al patrulea motiv: încălcarea articolului 5 alineatul (1) („Asistența financiară în temeiul prezentului regulament este conformă cu politicile Uniunii.") și a articolului 5 alineatul (2) („În colaborare cu statele membre, Comisia contribuie la punerea în aplicare a angajamentelor Uniunii în ceea ce privește creșterea transparenței și a responsabilizării în privința oferirii de asistență, inclusiv prin a face publice informațiile despre volumul și alocarea asistenței, asigurând comparabilitatea internațională a datelor, precum și facilitatea accesului, a partajării și a publicării acestora.") din Regulamentul (UE) nr. 231/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA II) ([1]), în legătură cu faptul că acest lucru contravine principiilor generale din legislația în materie de achiziții publice.

5. Al cincilea motiv: încălcarea articolului 1 alineatul (3) („Comisia se asigură că acțiunile sunt puse în aplicare în conformitate cu obiectivele instrumentului aplicabil și cu respectarea unei protecții efective a intereselor financiare ale Uniunii.") și a articolului 1 alineatul (6) („Uniunea urmărește să promoveze, să dezvolte și să consolideze principiile democrației, statului de drept și respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale pe care este fondată, pe baza dialogului și a cooperării cu țările și regiunile partenere, după caz.") din Regulamentul (UE) nr. 236/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 de stabilire a normelor și procedurilor comune pentru punerea în aplicare a instrumentelor Uniunii pentru finanțarea acțiunii externe ([2]), în legătură cu faptul că acest lucru contravine principiilor generale din legislația în materie de achiziții publice.

6. Al șaselea motiv: încălcarea dispozițiilor „Ghidului privind procedurile de achiziții publice și acordarea subvențiilor în cadrul acțiunilor externe ale Uniunii Europene — Un ghid practic" (în vigoare din 2 august 2018) („PRAG") în ceea ce privește întinderea acestei proceduri și dispozițiile anunțului de participare (astfel cum sunt definite anterior), care au fost stabilite de autoritatea contractantă, în special punctul 17 din anunțul de participare.

7. Al șaptelea motiv: încălcarea dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ([3]), întrucât pârâta nu și-ar fi motivat decizia privind excluderea reclamantelor din procedura de licitație în curs și totodată nu ar fi acordat acces reclamantelor la raportul de evaluare detaliată și la informațiile privind avantajele și caracteristicile contractorilor care au fost incluși în selecția finală, care au stat la baza deciziei atacate.

8. Al optulea motiv: încălcarea dispozițiilor Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) Nr. 1605/2002 al Consiliului ([4]) („Regulamentul financiar"), în ceea ce privește explicarea insuficientă a motivelor de respingere a cererii reclamantelor de participare la procedura prevăzută în anunțul de participare („Contract Notice").

([1]) Regulamentul (UE) nr. 231/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA II) (JO 2014, L 77, p. 11).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 236/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 de stabilire a normelor și procedurilor comune pentru punerea în aplicare a instrumentelor Uniunii pentru finanțarea acțiunii externe (JO 2014, L 77, p. 95).

([3]) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

([4]) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) Nr. 1605/2002 al Consiliului (JO 2012, L 298, p. 1), care nu mai este în vigoare, fiind abrogat prin Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO 2018, L 193, p. 1).

Acțiune introdusă la 30 iulie 2019 — DK/GSA

(Cauza T-537/19)

(2019/C 328/73)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: DK (reprezentanți: T. Bontinck și A. Guillerme, avocați)

Pârâtă: Agenția GNSS European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea deciziei Agenției GSA din 20 mai 2019 prin care se refuză accesul complet la documentul „*summary of 26 June 2017 by Mr [X]*";

— obligarea Agenției GSA la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe o eroare de drept în aplicarea articolului 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76). În această privință, reclamantul consideră că decizia Agenției GNSS European (GSA) din 20 mai 2019 prin care i se refuză accesul complet la documentul „*summary of 26 June 2017 by Mr [X]*" este nelegală întrucât acest refuz se întemeiază pe excepția protecției siguranței publice prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1049/2001, în măsura în care documentul în cauză:

   — nu poate fi legat de aspecte de siguranță publică, în măsura în care acesta se referă la o cauză în legătură cu personalul agenției, și;

   — nu poate fi clasificat [RESTREINT/RESTRICTED EU].

2. Al doilea motiv se întemeiază pe o eroare de drept în aplicarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001. În această privință, reclamantul consideră că decizia atacată este nelegală întrucât refuzul se întemeiază pe excepția protecției datelor personale ale persoanelor fizice menționate în document, prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001, în măsura în care invocarea acestei excepții ar fi, în cazul de față, nejustificată și disproporționată.

Acțiune introdusă la 30 iulie 2019 — Casino, Guichard-Perrachon/Comisia

(Cauza T-538/19)

(2019/C 328/74)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Casino, Guichard-Perrachon (Saint-Étienne, Franța) (reprezentanți: I. Simic, G. Aubron, O. de Juvigny și T. Reymond, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— declararea inaplicabilității în speță, în temeiul articolului 277 TFUE, a articolului 20 din Regulamentul nr. 1/2003 și, în consecință, anularea Deciziei C(2019) 3761 a Comisiei Europene din data de 13 mai 2019;

— anularea, în temeiul articolului 263 TFUE, a Deciziei C(2019) 3761 a Comisiei Europene din data de 13 mai 2019;

— obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată ar fi nelegală, în măsura în care ar fi fost adoptată exclusiv pe baza unor documente confiscate cu ocazia unei inspecții desfășurate în prealabil în temeiul unei decizii, la rândul său nelegale.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată ar fi nelegală, în măsura în care este întemeiată pe articolul 20 din Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (Text cu relevanță pentru SEE) (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167), dispoziție la rândul său nelegală și așadar inaplicabilă în speță, conform articolului 277 TFUE. Astfel, dispoziția menționată ar încălca dreptul fundamental la o cale de atac efectivă, prin faptul că nu permite întreprinderilor destinatare ale unei decizii de inspecție a Comisiei să exercite o cale de atac efectivă împotriva desfășurării inspecției.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a dreptului fundamental la inviolabilitatea domiciliului, în măsura în care decizia atacată ar avea o durată de validitate nelimitată și un domeniu de aplicare în același timp imprecis și disproporționat.

Acțiune introdusă la 30 iulie 2019 — Les Mousquetaires și ITM Entreprises/Comisia

(Cauza T-539/19)

(2019/C 328/75)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Les Mousquetaires (Paris, Franța), ITM Entreprises (Paris) (reprezentanți: N. Jalabert-Doury, K. Mebarek și B. Chemama, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— să dispună conexarea prezentei cauze cu cauza T-255/17;

— admiterea excepției de nelegalitate a articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003, în măsura în care acesta nu prevede o cale de atac efectivă în ceea ce privește condițiile de executare a deciziilor privind inspecția în conformitate cu articolul 6 paragraful 1, cu articolul 8 și cu articolul 13 din [Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului si a libertăților fundamentale] și cu articolele 7 și 47 din [Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene];

— anularea deciziei AT.40466 — Tute 1 din 13 mai 2019 prin care s-a dispus ca Les Mousquetaires S.A.S., precum și toate filialele sale, să se supună unei inspecții, în temeiul articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002;

— anularea refuzului de acordare a protecției garantate de dreptul Uniunii, care le-a fost opus reclamantelor;

— anularea deciziei adoptate de Comisie, notificată reclamantelor la 18 iunie 2019, care le privează, fără un motiv întemeiat, de dreptul la o cale de atac efectivă, în ceea ce privește datele examinate în cadrul unei inspecții continue;

— obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă opt motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale, a dreptului la inviolabilitatea domiciliului și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă, ca urmare a lipsei unei căi de atac jurisdicționale efective cu privire la condițiile de executare a deciziilor privind inspecția.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (Text cu relevanță pentru SEE) (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167) și a drepturilor fundamentale, pentru motivul că decizia privind inspecția ar fi insuficient motivată și, prin urmare, ar fi privat reclamantele de garanțiile fundamentale care se impuneau în acest cadru.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 și a drepturilor fundamentale, pentru motivul că Comisia nu ar fi dispus de niciun indiciu care să justifice decizia atacată.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe abuzul de putere, pe încălcarea articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 și a drepturilor fundamentale, pentru motivul că decizia privind inspecția nu ar realiza, așadar, o examinare imparțială și, dimpotrivă, ar prezenta toate aparențele unui act adoptat pentru a atinge alte obiective decât cele declarate.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 20 alineatele (3) și (4), a articolului 21 din Regulamentul nr. 1/2003 și a drepturilor fundamentale, pentru motivul că reclamantele ar fi fost private de alte garanții fundamentale, ele însele impuse sub sancțiunea nulității.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea principiului proporționalității, prin modul în care Comisia ar fi decis în ceea ce privește oportunitatea, durata și amploarea inspecției și a inspecției continue.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale comisă prin decizia de a refuza să asigure o protecție adaptată anumitor documente cu privire la care reclamantele solicitaseră să beneficieze de protecția dreptului Uniunii.

8. Al optulea motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale, ca urmare a privării, fără un motiv întemeiat, de dreptul de a prezenta instanței Uniunii o cerere de suspendare a examinării datelor aflate sub sigiliu, până la data soluționării prezentei acțiuni.

Acțiune introdusă la 7 august 2019 — Malacalza Investimenti/BCE

(Cauza T-552/19)

(2019/C 328/76)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Malacalza Investimenti Srl (Genova, Italia) (reprezentanți: P. Ghiglione, E. De Giorgi și L. Amicarelli, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— ca măsuri de cercetare judecătorească, în conformitate cu articolul 91 primul paragraf litera (c) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, solicitarea depunerii deciziei adoptate de BCE la 2 ianuarie 2019 în privința Banca Carige S.p.A, precum și a celorlalte documente care fac obiectul cererii confirmative;

— anularea actului atacat astfel cum a fost identificat în partea introductivă a cererii;

— obligarea BCE la plata cheltuielilor de procedură.

Motivele și principalele argumente

Această acțiune este îndreptată împotriva deciziei BCE din 12 iunie 2019 nr. LS/LdG/19/185, transmisă de BCE prin e-mail în aceeași zi în temeiul articolului 8 din decizia BCE/2004/3 având ca obiect respingerea în întregime a cererii confirmative prezentate de Malacalza Investimenti S.r.l pentru a obține accesul la decizia din 2 ianuarie 2019 prin care BCE a numit comisarii extraordinari ai Banca Carige S.p.A, precum și a mai multor documente conexe cu aceasta.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nelegalitatea deciziei prin care se refuză accesul la decizia BCE din 2 ianuarie 2019, în special:

   — aplicarea eronată a articolului 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia BCE/2004/3; absența prezumției generale de lipsă a accesului la deciziile BCE în ceea ce privește acte obligatorii, iar nu măsuri cu caracter pur procedural;

   — condițiile de aplicare a articolului 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia BCE/2004/3 nu sunt îndeplinite; informațiile referitoare la Banca Carige S.p.A au fost deja făcute publice, inclusiv în cadrul respectării obligațiilor de informare impuse de reglementarea sectorială aplicabilă în materie;

   — încălcarea principiilor proporționalității și imparțialității care decurg din lipsa comunicării unei versiuni neconfidențiale a deciziei BCE din 2 ianuarie 2019;

   — încălcarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE din cauza lipsei de motivare a deciziei de refuz al accesului;

   — încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la control jurisdicțional aparținând reclamantului.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea refuzului accesului la documentele care fac obiectul cererii confirmative, altele decât decizia BCE din 2 ianuarie 2019, în special:

   — încălcarea și aplicarea eronată a dispozițiilor coroborate ale articolului 4 alineatul (1) litera (c) și ale articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Decizia BCE/2004/3, din cauza inexistenței condițiilor de aplicare, a lipsei de motivare și a încălcării dreptului la apărare;

   — aplicarea eronată a articolului 27 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 ([1]), a articolului 53 și următoarele din Directiva 2013/36/UE ([2]), precum și a articolului 32 din Regulamentul BCE nr. 468/2014 ([3]) și, pe cale de consecință, caracterul inopozabil față de Malacalza S.r.l al excepției de confidențialitate a informațiilor cuprinse eventual în alte documente decât decizia BCE din 2 ianuarie 2019.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO 2013, L 287, p. 63).

([2]) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO 2013, L 176, p. 338).

([3]) Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (JO 2014, L 141, p. 1).

Acțiune introdusă la 9 august 2019 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI)

(Cauza T-555/19)

(2019/C 328/77)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nicosia, Cipru) (reprezentanți: S. Malynicz QC, S. Baran, Barrister și V. Marsland, Solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Fontana Food AB (Tyresö, Suedia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale GRILLOUMI — cererea de înregistrare nr. 15 963 291

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 29 mai 2019 în cauza R 1355/2018-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamantă.

Motivele invocate

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;

— încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 9 august 2019 — Republica Cipru/EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI)

(Cauza T-556/19)

(2019/C 328/78)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Republica Cipru (reprezentanți: S. Malynicz QC, S. Baran, Barrister și V. Marsland, Solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Fontana Food AB (Tyresö, Suedia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii „GRILLOUMI" — cererea de înregistrare nr. 15963291

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 29 mai 2019 în cauza R 1284/2018-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO la plata propriilor cheltuieli de judecată și a celor efectuate de reclamantă.

Motivele invocate

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;

— încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 9 august 2019 — Seven/EUIPO — Seven7 Investment (7Seven)

(Cauza T-557/19)

(2019/C 328/79)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Seven SpA (Leinì, Italia) (reprezentant: L. Trevisan, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca figurativă a Uniunii 7Seven — marca Uniunii nr. 8252223

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 4 iunie 2019 în cauza R 2076/2018-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— admiterea cererii formulate de Seven SpA de *restitutio in integrum* și a cererii nr. 14 602 687 de înregistrare a mărcii Uniunii nr. 8 252 223.

Motivele invocate

— încălcarea articolului 53 din Regulamentul nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;

— încălcarea articolului 104 din Regulamentul nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 12 august 2019 — Julius Sämann/EUIPO — Maharishi Vedic University (Reprezentarea unui copac)

(Cauza T-559/19)

(2019/C 328/80)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Julius Sämann Ltd (Thayngen, Elveția) (reprezentant: D. Parrish, Solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Maharishi Vedic University Ltd (Mgarr, Malta)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a unei mărci figurative a Uniunii Europene care cuprinde culorile alb, maro, galben culori și nuanțe de albastru (reprezentarea unui copac) — cererea de înregistrare nr. 15 666 639

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 16 mai 2019 în cauza R 1743/2018-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— admiterea acțiunii;

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul prezentei proceduri și al procedurii aflate pe rolul EUIPO.

Motivele invocate

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;

— încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 13 august 2019 — Lípidos Santiga/Comisia

(Cauza T-561/19)

(2019/C 328/81)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Lípidos Santiga, SA (Santa Perpètua de Mogoda, Spania) (reprezentant: P. Muñiz Fernández, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea articolului 3 din Regulamentul delegat (UE) 2019/807 al Comisiei din 13 martie 2019 de completare a Directivei (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește stabilirea materiilor prime care prezintă riscuri ridicate din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor, în cazul cărora se observă o expansiune semnificativă a suprafeței de producție în detrimentul terenurilor care stochează cantități ridicate de carbon și certificarea biocombustibililor, a biolichidelor și a combustibililor din biomasă care prezintă riscuri reduse din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor și a anexelor sale;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că abordarea globală a pârâtei, având drept consecință calificarea uleiului de palmier ca materie primă care prezintă un risc ridicat de schimbare indirectă a destinației terenurilor, nu este proporțională.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a decis că uleiul de palmier este o materie primă care prezintă un risc ridicat de schimbare indirectă a destinației terenurilor, fără a ține cont de originea acestuia.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că criteriile pentru clasificarea uleiului de palmier ca materie primă care prezintă un risc ridicat de schimbare indirectă a destinației terenurilor sunt discriminatorii.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a efectuat evaluarea impactului necesară anterior adoptării regulamentului contestat.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a prezentat motivele care susțin elaborarea formulei utilizate atunci când a decis că uleiul de palmier este o materie primă care prezintă un risc ridicat de schimbare indirectă a destinației terenurilor.

Acțiune introdusă la 16 august 2019 — Muratbey Gida/EUIPO (Forma unei brânze împletite)

(Cauza T-570/19)

(2019/C 328/82)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Muratbey Gida Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turcia) (reprezentant: M. Schork, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene tridimensională de culoare neagră și albă (Forma unei brânze împletite) — cererea de înregistrare nr. 17 909 082

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 13 iunie 2019 în cauza R 106/2019-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului

---

Acțiune introdusă la 16 august 2019 — Muratbey Gida/EUIPO (Forma unei brânze împletite)

(Cauza T-571/19)

(2019/C 328/83)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Muratbey Gida Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turcia) (reprezentant: M. Schork, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene tridimensională de culoare neagră și albă (Forma unei brânze împletite) — cererea de înregistrare nr. 17 912 280

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 13 iunie 2019 în cauza R 107/2019-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului

---

Acțiune introdusă la 16 august 2019 — Muratbey Gida/EUIPO (Forma unei brânze împletite)

(Cauza T-572/19)

(2019/C 328/84)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Muratbey Gida Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turcia) (reprezentant: M. Schork, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene tridimensională de culoare neagră și albă (Forma unei brânze împletite) — cererea de înregistrare nr. 17 912 292

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 13 iunie 2019 în cauza R 108/2019-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului

---

Acțiune introdusă la 19 august 2019 — Leinfelder Uhren München/EUIPO — Schafft (Leinfelder)

(Cauza T-577/19)

(2019/C 328/85)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG (München, Germania) (reprezentant: S. Lüft, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Thomas Schafft (München, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „Leinfelder" — marca Uniunii Europene nr. 13 975 461

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 14 mai 2019 în cauzele conexate R 1930/2018-2 și R 1937/2018-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate în măsura în care pronunță decăderea din drepturile asupra mărcii Uniunii Europene în litigiu atât pentru produsele din clasa 14 (ceasuri), cât și din clasa 18 (brățări de ceas);

— respingerea căii de atac formulate de persoana care a introdus cererea de declarare a nulității în cauza R 1930/2018-2;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată;

— în cazul în care cealaltă parte interesată intervine în prezenta procedură în calitate de intervenientă, obligarea acesteia să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ordonanța Tribunalului din 3 iulie 2019 — Red Bull/EUIPO (Reprezentarea unui paralelogram compus din două părți de culori diferite)

(Cauza T-305/17) ([1])

(2019/C 328/86)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

([1]) JO C 231, 17.7.2017.

Ordonanța Tribunalului din 11 iulie 2019 — Microsemi Europe și Microsemi/Comisia

(Cauza T-227/18) ([1])

(2019/C 328/87)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

([1]) JO C 190, 4.6.2018.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO